

VİLAYƏT BAĞIROV

ORDUBADDIR İNCİSİ
GÖZƏL AZƏRBAYCANIN

VİLAYƏT BAĞIROV

ORDUBADDIR İNCİSİ GÖZƏL AZƏRBAYCANIN

Bakı - "Nurlan" - 2005

«Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın» şeirlər kitabının nəşrinə yaxından köməklik göstərdiyinə görə Azərbaycan Respublikası Neft Şirkəti Kəmərləri İdarəsinin rəisi Rizvan Bahabova öz təşəkkürümü bildirirəm.

Müəllif

Redaktor: Elvira Həsənlı

Vilayət Bağirov Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın
Bakı, «Nurlan» - 2005, 122 səh

"Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycan" kitabı Vilayət Bağirovun oxucularla ilk görüşüdür.

Kitabda müəllifin müxtəlif illərdə yazdığı şeirləri toplanmışdır.

Şeirlər formaca müxtəlif, məzmunca rəngarəngdir.

V 4603000000 -103 qrifli nəşr
№ 098 - 2003

© «Nurlan», 2005

MÜƏLLİF HAQQINDA...

VİLAYƏT NƏRİMAN OĞLU BAĞIROV

1955-ci ildə Naxçıvan Muxtar Respublikasının Ordubad şəhərində ziyalı ailəsində anadan olub. M.T.Sidqi adına Ordubad şəhər 1 saylı orta məktəbdə təhsil alıb.

1977-ci ildə akademik Yusif Məmmədəliyev adına Naxçıvan Dövlət Pedaqoji İnstitutunun filologiya fakültəsini bitirib.

1977-79-cu illərdə Sovet Ordusu sıralarında hərbi xidmətdə olub.

1979-cu ilin avqust ayından 1982-ci ilin yanvar ayına kimi Ordubad rayon Komsomol Komitəsində azad komitə katibi vəzifəsində işləmişdir.

1982-ci ilin fevral ayından 1995-ci ilin yanvar ayına qədər DİO-da CAX və yeniyetmələr üzrə sahə inspektoru, sonralar isə Ordubad rayon polis şöbəsində ictimai-təhlükəsizlik bölməsinin rəisi vəzifəsinə qədər yüksəlmiş və mayor rütbəsində təqaüdə çıxmışdır. Azərbaycan Respublikasının Müharibə və Silahlı Qüvvələr veteranı, ehtiyatda olan polis mayorudur.

1995-ci ildən Ordubad rayon Tarix- diyarşünaslıq muzeyinin direktorudur.

Yaradıcılığa orta məktəb illərindən başlamışdır.

Məndədir dünyanın sevinci, qəmi,
Bunları səninlə bölə bilsəydim,
Sən mənim xoşuma gəldiyin kimi,
Mən sənə xoşuna gələ bilsəydim...

Bir bəndlik bu şer onun ilk şeri olmuşdur.

Sonralar isə “El həyatı”, “Şərq qapısı” (Naxçıvan), “Mühit”, “Naxçıvan”, “Gündoğar” (Neftçala), “Azərbaycan XXI əsrdə” (Moskva), “Zaman” qəzetlərində bir sıra şerləri və məqalələri çap olunmuşdur.

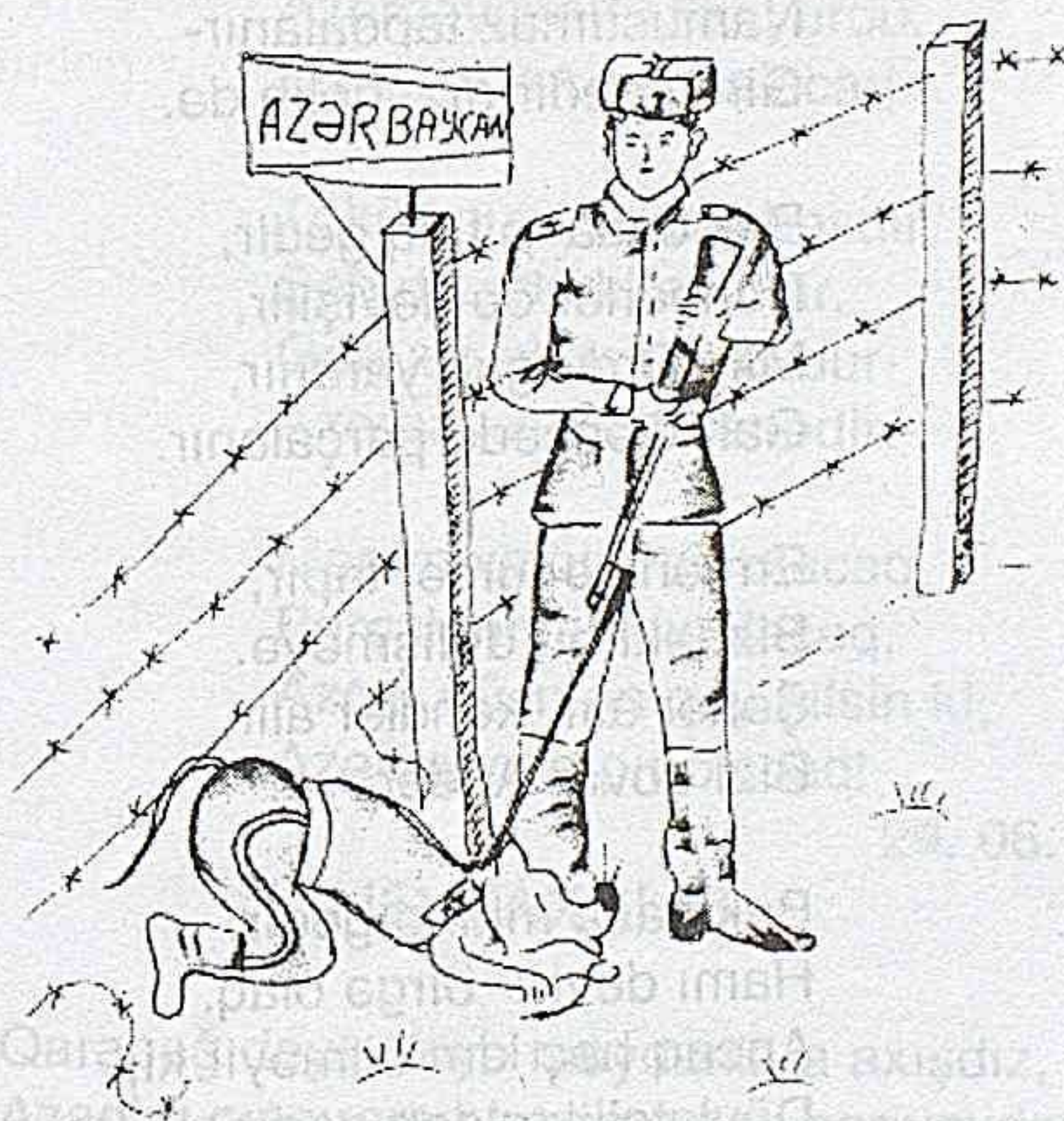
2002-ci ildə rayonun tarixindən bəhs edən “Ordubad” adlı kitabı nəşr edilmişdir.

Hazırda “Ordubadın tarixi və görkəmli şəxsiyyətləri” və “Ordubad Şəhidləri” adlı kitabları nəşrə hazırlanır.

“Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın” adlı ilk şerlər kitabında müəllifin müxtəlif illərdə qələmə aldığı şerlər, oxucuların müzakirəsinə verilir. Vilayət Bağirov 2002-ci ildən respublikanın “Əməkdar Mədəniyyət işçisi”dir.

Vilayət müəllimə yeni-yeni yaradıcılıq uğurları arzulayırıq.

VƏTƏNİM-AZƏRBAYCAN

Qarşıdurmamıq hər qüvvəni axırdız,
Azadlıq uğrunda hər vaxtdır.
Dostlar toplayaraq siz AXC yaratdız.
Qayda qıbgəncəlikdən gənclik yaratdız.
Fəlakətə də dünün gedib.
Müxalifətə məhəl etməmişdik.
Millet vətəndaşlığının qurucusu.
Özləri tozu bir şey bilməyib hələ
70 ildə nə varsa, hamını inkar etdi.

AZƏRBAYCAN BİR OLACAQ

Qoy düşmən çox sevinməsin,
Tutduğu bu torpaqlara.
Ürəyində kin bağlayıb,
Tökdüyü bax bu qanlara.

Qarabağda qan tökülür,
Şəhid olur igidlər də.
Namusumuz tapdalanır-
Girov gedir qız, gəlin də.

Bakıdasa mitinq gedir,
Rəhbərlər də dəyişilir.
Milli Ordu gah yaranır,
Gah Gəncədə parçalanır.

Ermənisə fürsət tapır,
Bizdəki bu didişməyə.
Şəhər alır, kəndlər alır,
Bizi qovur Ağdərəyə.

Bakıdasa mitinq gedir,
Hamı deyir:- birgə olaq.
Ancaq heç kim bilməyir ki,
Dövlətçilik əldən gedir.

Şuşa gedir, Laçın gedir,
Kəlbəcər də dünən gedib.
Azğın düşmən hücum çəkir-
Azərbaycan əldən gedir.

Orda yer- göy qan ağlayır,
Burda millət parçalanır.
Orda torpaq tapdalanır-
Burda fərman imzalanır.

Millət nə vaxt oyanacaq?
Düşmən burdan yox olacaq.
Azərbaycan-Odlar yurdu,
Bu tarixdən dərs alacaq.

Tökülən qan daha bəsdir,
Şəhidlər də kifayətdir.
Geriyə yol daha yoxdur-
Azərbaycan bir dənədir.

Mənim xalqım bir olacaq,
Parçalanma yox olacaq,
Azğın düşmən qoy bilsin ki,
Azərbaycan pir olacaq!

29. 06.1993.

NƏ YAXŞI Kİ

Qarabağ deyə-deyə meydanlara axışdız,
Azadlıq qışqıraraq hamıya hey şər yaxdız.
Dəstələr toplayaraq siz AXC yaratdız,
Qayda-qanunu pozub hər-ci-mərclik yaratdız.
Müxalifət, iqtidar bir-birin əvəz etdi,
Millət vəkili də özlərini xar etdi.
Özləri təzə bir şey qura bilməyib hələ-
70 ildə nə varsa, hamısını inkar etdi.

Çatıb-çapdı ölkəni bir qrup məsləksizlər,
Az qaldılar Vətəni bölsünlər millətsizlər.
Torpağı pay-püş edib, erməniyə sataraq-
Satqın, vətən xaini oldular mürvətsizlər.

Yaxşı ki, sərkərdəmiz çox uzağa getməmiş,
Nüfuzlu bir şəxs kimi siyasətdə dirçəlmiş.
Prezident kürsüsünü bir an da tərk etməmiş,
Heydər Əliyevimiz-peyğəmbərimiz gəlmiş!

O saxladı atəşi, uzun sürən davanı,
Dünya xalqlarına o, tanıtdırdı yalanı.
Çevriliş cəhdlərinə, bir də sui-qəsdlərə-
İmkan vermədi, artdı xalqa olan inamı.

Sərkərdəlik şöhrətin bir daha sübut etdi,
Siyasət aləmində daha da uzaq getdi.
Naxçıvan torpağının adını qaldıraraq
Azərbaycan xalqına böyük xidmətlər etdi!

05.06.1996.

VƏTƏN ÖVLADI

*Qarabağ uğrunda şəhid olan Vətən övladlarının
əziz xatirəsinə...*

Vətən darda qaldı, sən darıxmadın,
Vətən oğulların darda qoymadın.
Ey Vətən övladı, sən yorulmadın,
Neçə yüz şəhidin ruhuna çatdın.

Yüzünü torpaqdan tapıb, çıxardın,
Yüzünü bədənsiz görüb ağladın.
Ana bətnindəki körpə uşağı
Süngüyə taxanı sən hey qarğıdın.

Qansız erməninin bu vəhşiliyi,
Səni qorxutmadı, mətin dayandın.
Dağılan kəndləri, yanan torpağı,
Görüb gözlərinlə sən də qocaldın.

Torpaqçün canından sən keçənləri,
Namusla, qeyrətlə tapıb çıxardın.
Yanıb, qarsalanmış bu meyidləri
Görüb, hönkür-hönkür yaman ağladın.

Gözü yolda qalmış neçə ailəni
Tapıb toxtatdırdın öz şəhidiylə.
Neçə adsız ölən şəhid ailənin,
Sildin göz yaşların sən öz əlinlə.

İndi neçə ildir torpaq da yanmır,
Şəhid də verilmir, kəndlər də yanmır.
Daşlaşmış ürəklər, buza dönübdu,
Yatmış qeyrətimiz niyə oyanmır?

Ey Vətən övladı, sən ki, şahidsən,
Dinsiz ermənin vəhşiliyinə.
Sən elə şahidsən, canlı şahidsən,
Hamı heyran qalır kişiliyinə!

Bakı şəhəri, 10.XII.1996.

ORDUBADDA TA QƏDİMDİR BU ADƏT...

*Hər kim çıxsə Ordubaddan tanınar,
Qocalanda Ordubadı xatırlar...*

Doğma Vətən torpağıdır bu yerlər,
Həsret çəkir burdan köçən yerlilər.
Xasiyyətdir hamı qiybət eyləyər,
Gəlmələri qısqanlıqla sevərlər.

Ziyalılar saya gəlməz burada,
Lap dünyada, tanınarlar, qalarlar.
Alimlərin, şairlərin yazdığı,
Əsərləri məşhurlaşar dünyada.

Hər kim çıxsə Ordubaddan tanınar,
Lap barmaqla göstərilər, sayılar.
Ömrü boyu tək Bakıda yaşayar,
Qocalanda Ordubadı xatırlar.

Meyvələri lap məşhurdur dünyada,
Nadir sortlar becərilər bağlarda.
Bazarlarda qiymətini bilmərik,
Qurudarıq, qax yeyərik burada.

Hər tərəfin bağlar almış qoynuna,
Araz boyu bağlar sarmış boynuna.
Adamları həssas qəlbli, bədiəbaz
Ləqəb qoşar, söz qoşarlar adına.

Gərək burda ehtiyatla gəzəsən,
Ləqəbsizsən, hörmətini gözlə sən.

Düşün Çalışgının dilə, dişə düşmə sən,
Eyni Naxçıvanın çuxurudur Ordubad.

Torpağından, suyundandır bu xislət,
Qərib görsə, bəxş eyləyər səadət.
Düz söz desən ya şikəst, ya bədbəxt,
Ölsən "Malik İbrahim"də ol rəhmət,
Ordubadda ta qədimdir bu adət...

14. II. 1997.

XƏZƏR DƏNİZ

Xəzər dəniz, Xəzər dəniz,
Buruqları qoşa dəniz.
Sinəsində neft daşları
Şəhərləşən gözəl dəniz.

Abşeronun yarım ada,
"Nargin" səndə kiçik ada,
Bakı paytaxt, sahil qaya-
Ləpələnen Xəzər dəniz.

Canlı tarix şahidisən,
Səndə yatır xəzinələr.
Qağayılar keşik çəkər-
Mavi gözlə Xəzər dəniz.

İnqilablar alovlanır,
Dəniz coşar, xəzri qalxar,
"Qız qalası" hey boylar,
Gah sevinər, ağlar dəniz.

Mənim aydın səhərimdən,
Sən möhtəşəm Xəzərimdən.
Bakının göy gözlərisən,
Xəzər dəniz, Xəzər dəniz.

Sənsən bizim çörəyimiz,
Həm evimiz dirəyimiz.
Odlar yurdu-Vətənimiz-
Xəzər dəniz, Xəzər dəniz.

12. 02. 1999.

AZƏRBAYCAN ƏSGƏRİ

*Milli Ordumuzda xidmət edən Azərbaycan
oğullarına ithaf edirəm...*

Vətən sənin durduğun o səngərdən başlanır,
Sinəsində gəzdiyin torpaq Vətən adlanır,
Göz bəbəyitək onu qorumalısan hər an-
Ey qüdrətli ordumun Azərbaycan əsgəri!

Bu torpaq əsrlərlə neçə qovğalar görmüş,
Neçə igid şəhidlər qanını bura tökmüş,
Neçə adlı sərkərdə canını qurban vermiş,
Möhkəm qoru torpağı, Azərbaycan əsgəri!

Düşmənin zəbt etdiyi torpaq səni gözləyir,
Kəndlərin, şəhərlərin, Qarabağlı ellərin,
Yurdundan qaçqın düşən didərginlər səsleyir,
Sındırma ümidini, Azərbaycan əsgəri!

Üç rəngli bayrağını dalğalandır vüqarla,
Xocalı soyqırımın xatırla intiqamla,

Düşmənin bağırını yar, qan içində çalxala,
Ey şanlı Milli Ordum, Azərbaycan əsgəri!

Azərbaycan əsgəri!

VII.1999.

ORDUBAD OĞLU

*Azərbaycan Respublikası Dövlət Gömrük
Komitəsində mühafizə rəisi işləyən, polkovnik,
dostum Nazim Məmmədova ithaf edirəm.*

Vətənin qeyrətli, namuslu oğlu,
Hamiya əl tutan xeyirxah oğlu,
Kəsmisən bədxahın dillərini sən-
Hamiya örnəksən Ordubad oğlu.

Əvvəli ən kasıb insan olmusan,
Geniş ürəyində iman olmusan,
O vaxt da kasıba pünhan olmusan.
Dəyişməz ilqarın Ordubad oğlu.

Ürəyi kövrəksən, tez küsəyənsən,
Qaçqın, didərginə, şikəst, əlilə,
Neçəsinə yardım edən də sənsən.
Həmişə fikirli Xeyrullah oğlu.

Səndən də imkanlı ordubadlılar,
Milyonlar qazanan, pullu, varlılar,
Sənin tək millətə bağlı olsunlar,
Prezidentə sadıq Naxçıvan oğlu!
Ordubad qeyrətli Ordubad oğlu!

12.II.1999.

VƏTƏN HƏSRƏTİM MƏNİM

Vətən məni yetirib, sadıq bir övlad oldum,
Vətənimə həm oğul, düşmənimə dağ oldum.
Vətən üçün çalışım, elimə arxa olum,
Gərəkli insan kimi hamiya gərək olum.

İstəmirəm alaq tək arada gəzəm, bitəm,
İstəmirəm kiməsə minnət çəkəm, ilişəm.
İstəyirəm həmişə xeyirli bir iş görəm.
Heç olmasa azacıq Vətənə xidmət edəm.

Kim deyir ki, bu Vətən mənə azca borcludur,
Elindən ayrı düşən Vətəninə borcludur.
Sorma Vətən səninçün nə edibdir-əksinə,
Danış özün Vətənçün nə etmisən bu günə.

Vətən-Odlar diyarım, bütöv Azərbaycanım,
Təbriz-cənub diyarım, Göyçə, İrəvan xanım,
Dəmir qapı Dərbəndim, ey Borçalı mahalım,
Qafan, Zəngəzurçayım, bütöv Azərbaycanım!

Mənim Vətənim belə böyük səltənət olmuş,
Hər əsrdə talanmış, yağlı tikələr olmuş,
Paxıl, xain qonşular bu torpaqdan umaraq
Əllərdə qanlı torpaq bizə göz dağı olmuş.

Bu günə Qarabağım düşmən tapdağındadır,
Bir milyonluq qaçqınım on ildir çadırdadır,
Millet həsrəti çəkən torpaq öz hayındadır,
İntiqam hissi daşır, qana-qan yadındadır.

İndi əsrin sonudur, ya allah bizdə qeyrət,
Bəlkə, qalxa ayağa, silkələnə bu millət,
Müdrik Prezidentimin əmri ilə hər zaman,
Torpağı azad edər, düşməne verər zillət.

03.02.1999.

ORDUBADDIR İNCİSİ GÖZƏL AZƏRBAYCANIN!

Ordubad Azərbaycanın incisidir!

H. Ə. Əliyev (1980-ci il)

Çılpaq, sivri qayalar, uca dağlar oylağım,
Hər tərəfi qoynuna almış bağlar diyarım.
Daş çinqilli çaylarım, sərin buz bulaqlarım,
Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın!

Bu torpağın ətirli, dadlı, sulu meyvəsi,
Alanası, basdığı, qışda quru çərəzi.
Tərəllisi, hülüsü, qozbadamı ləpəsi-
Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın!

Nə hikmətdir bilmirəm ziyalılar ordusu,
Bu torpaqdan yetişir, bəhrələnir çoxusu.
Yusif, Səid zəkali alimlərin toplusu-
Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın!

Gözəlləri ismətli, insanları mehriban,
Cavanları qeyrətli, daşdan çörək çıxaran.
Bütün ordubadlılar qonaqpərvər, pasiban.
Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın!

Nuh peyğəmbər gəmisin lövbər salmış "Qaya"da,
Qədim əcdadlarımız yaşamışdır burada.
Ulu peyğəmbər adın tarix vermiş bu yurda,
Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın!

Bir tərəfi Naxçıvan, bir tərəfi Zəngilan,
Şimalında "Soyuq dağ", o tayda Azərbaycan.
Bala Təbriz göz vurur, ana Təbriz deyir, can,
Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın!

12. 01. 2000.

NAXÇIVANIM

Vətənimdir Azərbaycan,
Doğma yurdum Naxçıvandır.
Bu torpağın oğlu, qızı-
Hərəsi bir qəhrəmandır.

Sən Şərurda cəlala bax,
Şərə uyan burda çaşar.
Sədərəyin zirvəsində-
Min-min igid qartallaşar.

Şahbuz saflıq suyu içər,
Bəxtəvərdir insanları.
Məmməd Araz nəfəsiylə-
Günü-gündən artır varı.

Yaşıl bağlar diyarıdır,
Ordubadım, Ordubadım.
Səid ilə, Yusif ilə-
Asimanda gəzir adım.

Culfanın bəxt aynasıdır,
Dərdli axan, Araz çay.

Ayrılığı əsir edib-
İgidlərin hay-harayı.

Babəkimdən doymaq olmur,
Bir cənnətə özü bənzər.

Nehrəmin də bol taxılı-
Süfrələri daim bəzər.

Atabəylər sarayları,
Neçə uca minarələr,
Bu torpağın tarixindən-
Qərinələr verir xəbər.

Əcəmişi sirli memar,
Üç min yüz beş ildir yaşı.
Əsrlərin qucağında-
Çox bəlalar çəkmiş başı.

Bu gün mətin, qüdrətlidir,
Hər əzaba gərib sinə,
Naxçıvanım addımlayır-
Daha xoşbəxt, aydın günə!

06.II.2001.

GƏMİQAYA

Bu dünyanı su tutanda hardan-hara,
Nuh gəmisi dalgaları yara-yara,
Axtarırdı su üstündə quru ada,
Bu diyarı tanrı seçdi insanlara-
Gəmiqaya!

Siyarıdan keçdiyi dağ "Kəmki dağ"dır,
İlk insanın məskəni də "Ağrı dağ"dır,
Kırna kəndin tapındığı "İnan dağ"dır,
Nuhun gəlib çıxdığı yer- Nuhçıxandır,
Naxçıvandır!

Nuh gəmisi çox dolandı dalgalarda,
Gah lövbərin saldı soyuq "Qapıcıq"da,
Neçə belə qərinələr keçib-getdi,
Gəmi üzdü batdı, çıxdı orda-burda,
Ordubadda!

Nuh gəmisi dönüb daşa uca qaya,
İlk insanlar naxış saldı sərt qayaya.
Əbədi bir əfsanəyə döndü nağıl-
Üçüncü əsr abidəsi Gəmiqaya!
Tariximiz, yaddaşımız Gəmiqaya!

2002

BİR MİLLƏTİK, İKİ DÖVLƏT

Atatürkün məmləkəti ordadır,
Odlar yurdum, səltənətim burdadır.
İstanbulun Qara dəniz yanğısı,
Gözəl Bakı, Xəzərimin qayğısı.

Sən böyüksən, Türkiyənin atası,
Ulu Heydər türk elinin babası.
Necə doğru, düzgün bulmuş olası,
Bir millətik, iki dövlət qalası.

Yüz kədəri bir sevincə qatarıq,
Dostluğumuz əbədidir, qalarıq,
Düşmən qəvi, namərddirsə, qovarıq,
Türkiyəni qardaş deyib, qucarıq.

Azərbaycan hamıya dost ölkədir,
Torpağına göz dikənə özgədir.
Naxçıvanım yaxın Şərqə döngədir,
Azərbaycan Türk dostluğu birgədir!

14.III.2002.

ORDUBAD MƏNZƏRƏSİ...

Ordubad 25-30 il öncə belə idi... heyf...

Ordubad yadımdamı?

Ordubadın bağları,

Ərik, güştü, səlamı

Qırdı budaqları.

“Həsən gölü”ndən düşüb,

“Cəni göl”də çıxardıq.

Kəhrizlərdə sürüşüb,

Göyərçinlər tutardıq.

Ordubadın bağları,

Sərin, buz bulaqları.

“Sarı təpə” ətrafın,

Gəzərdik bostanları.

“Bəlkə dağ”a çıxardıq,

Əbrişim lələ yığdıq.

Ordan düşüb aşağı-

“Malik İbrahim” də çıxardıq.

Nüs-nüsün ağ gilası,

Əndəmicin heyvası.

Gənzənin də qozası,

Gilançayın alması.

Behbud xanın çomağı,

“Uzun İbrahim” dayı,

Cəfər, Yunus yay vaxtı,

Yıxdı arxdan çayı.

Dəstə ərik bağları,
Sınardı budaqları.
Daşıyardı zavoda-
İri yük maşınları.

Elə ki, fit çalındı,
Fabrik, zavod qaynardı,
Qız, gəlinlər sexlərdə-
İşləyib, pul alardı.

Parağa-çay, Nəsirvaz,
Dağ mədəni, tunel qaz.
Tivi, Xurs, Bist arağın-
İçən olurdu lap saz!

Biləvin ağ şan balı,
Üstüpu kartof bağı.
Əylis qovunu hanı?
Kotam soğanı hanı?

Ordubadlı, de hanı,
Cənnət bağlar dövranı?!
Bu alimlər diyarın-
Qalıb quru ad-sanı!

Ordubadın vağzal,ı,
İzdihamlı olardı,
Şərur-Bakı qatarı-
Ordubadda durardı.

Kimi əsgər gedərdi,
Kimi səfər edərdi.

Kimi sovqat payını,
Bakiya göndərərdi.

Qayıdanbaş Ramizin,
Kababından yeyərdik.
Sərin vağzal gölünün-
Yanında dincələrdik.

Ordubadlı, de hanı?
Bütün bunlar yaddamı?
Meğri-Qərçivan üstü
Aşardıq aşırımları.

Çayçı Mirinin çayı,
Tofiqin rəngli çayı,
İçib ləzzət alardıq,
Ordubad limon çayı!

Qonaq-qaralı şəhər,
Tarixi memar şəhər,
Kimlər səndən inciylər?
Qədimi qoruq şəhər!

Alimlərin Bakıda,
Cavanlar Moskvada.
Qız, gəlinlər qarıyar-
Həsret çəkər burada.

Sünnət toyların eylər,
Böyüyər, gec evlənər.
Sonra da çıxıb gedər,
Çox çəkməz meyd gələr.

Burda qəbir qazanlar,
Orda durub baxarlar,
Ər,igid oğulların-
Ölümünə ağlarlar!..

Ordubadlı, amandır,
Yurddan gedən balamdır.
Hərdən yad et, deməsin:
Yurd-vətəni atandır!

Başı qarlı dağların,
Dadlı meyvə bağların,
Əməkçi insanların,
Məkanıdır Ordubad!

Söhbətçil qocaların,
Qoçaq, mərd cavanların,
İncəbelli qızların,
Vətənidir Ordubad!

Torpaqda külüng çalar,
Zəhmət ilə ucalar,
Təmiz ad-san qazanar,
Ordubad oğulları!

Ziyalılar nə rəddər,
Elm, maari öyrəddər.
Alimləri o qəddər,
Hey yetirər Ordubad!

Tusi, Hatəm, Sidqinin,
Yusif, Səid, Münşinin,
Kazım, Zeynalabdinin,
Diyarıdır Ordubad!

Dübəndi lay-lay deyər,
Gənzə çayı hay verər,
Çinarları meh döyər,
Yaraşıqdır Ordubad!

Came, Mingis, Sərşəhər,
Ordubad qədim şəhər,
Ələngəz, Bəlkə, Nəzər,
Dağlarıdır Ordubad!

Əgər qonaq gələrsə,
Süfrələr bəzənərsə,
Xətir-hörmət görərsə,
Qonaqcıdır Ordubad!

Odlar yurdun diyarı,
Bütün Şərqi marağı,
Azərbaycan torpağın-
İncisidir Ordubad!

Vilayətəm, qalacaq,
Ömrü başa vuracaq,
Min bir inci olacaq,
Yaşayacaq Ordubad!

AZƏRBAYCAN QANIMSAN

Naxçıvan qoca Şərqi qapısıdır,
Burda məskən salmış dədə-babamız.
Ordubad Nuhun "gəmiqaya"sıdır,
Bura doğma yurd-yerimiz, obamız.

İlk insanlar məskən salmış yaşamış,
Gah dağ-daşda, gah torpaqda xış atmış.
Qaya üstü rəsmilərdə iz salmış,
"Pantale" abidəsinə yaratmış.

Nuh nəslinin övladları torpağa,
Müqəddəs bir ad vermişdir: - Nuh çıxan!
İpək yolu üstündəki "Duz dağ"a,
Dadın bilən, baxıb demiş:-Naxçıvan!

"Ağrı dağ"ın ətrafından başlanan,
"Qapıcığ"ın zirvəsindən "Qafan"a,
Zəngəzurun saçlarından saçlanan,
"Varsan" adı qalmış Nuhdan tufana.

Bu torpaqlar türkün olmuş əzəldən,
Qırx min illik tarix keçir nəzərdən,
İstəyirsən oxu bunu təzədən,
Min üç yüz il əvvəl Qorqud Dədəmdən!

İsgəndərin qızıl atın dırnağın,
Xudafərin körpüsündə qopardı.
Atillanın polad qilinc, yarağı,
Böyük hunlar dövlətini yaratdı.

Sərt iqlimli, kişi sözlü Naxçıvan,
Şərqə qapı, düşməne göz dağısan.
Başdan-başa sən tarixsən, canımsan,
Odlar Yurdu-Azərbaycan, qanımsan!

02.I.2003.

VƏTƏN

Doğulduğum ocağı, yurdu Vətən bilmişəm,
Anamın laylasıyla mən yuxuya getmişəm.
Südün əmib, torpağın üstündə yerimişəm,
Vətəni ana bilib, Ana Vətən demişəm!

Vətən mənim əcdadım, tarixi keçmişimdir,
Vətən nəsil, şəcərəm, doğma ev-eşiyimdir.
Yurdumuzun incisi, behiştə Ordubadın
Dağı, daşı torpağı müqəddəs beşiyimdir!

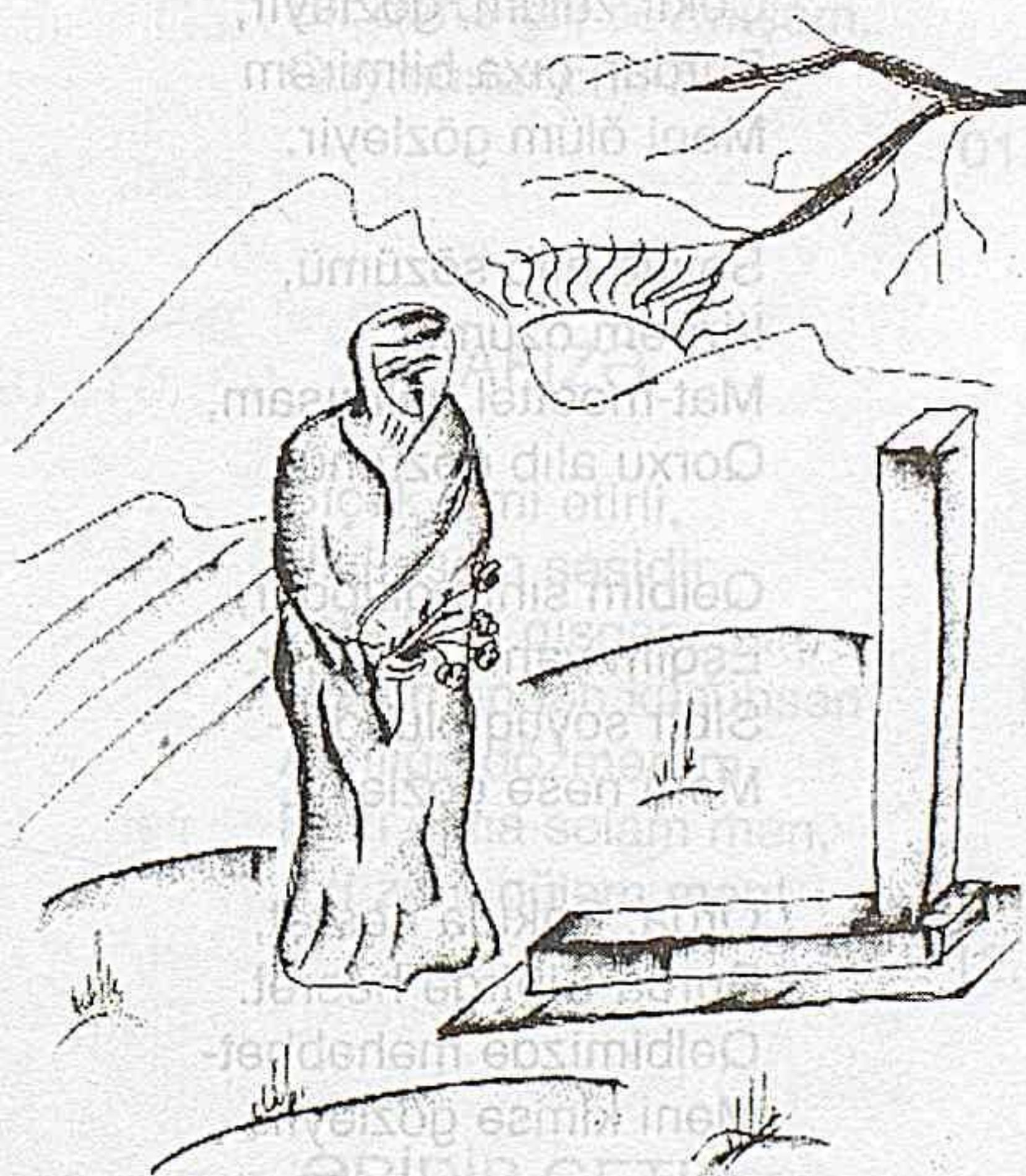
Nuhun məskən saldığı, çıxdığı dağ burdadır,
Peyğəmbərin adıyla bu yurdum Naxçıvandır,
Torpağımın acısı, şirini Duz dağımdı-
Ürəyim Ordubaddır, canım Azərbaycandır! ni.

Sevirəm bu torpağın daşını, çiçəyini,
Sevirəm Azərbaycanın dilini, dilçəyini,
Qoça Şərqə qapıda, yol da buradan keçir-
Sevirəm anamın da ağ-qara birçəyini.

Vətən mənim, Vətən sən, bizim Vətən övladı,
Vətəni sevenslər xalqına nə baladı.
Vətəni satanlar vətəncün yaradisa-
Vətəni sevenslər bir basılmaz qaladı!

04.XI.2002.

HƏSRƏT DƏ BİR VÜSALDIR

BAYATILAR

Əzizinəm, pir də mən,
Pirə dönmüş sirr də mən.
Məni atıb gediblər-
Qalmışam Sibirdə mən.

Atam, anam yolumda
Çəkir zülüm, gözləyir,
Burdan çıxıb bilmirəm
Məni ölüm gözləyir.

Soyuq alıb sözümü,
İtirirəm özümü.
Mat-məəttəl qalmışam,
Qorxu alıb gözümü.

Qəlbim sınıq olubdur,
Eşqim yanıq olubdur.
Sibir soyuq olubdur-
Məni nəyə gözləyir.

Orda, Bakıda həsrət,
Burda Sibirdə həsrət.
Qəlbimizdə məhəbbət-
Məni kimyə gözləyir.

Nifrət etdim həyata,
Qəlbim kinlə doludur.
Sevgilimin gözləri,
Bilin, yaşla doludur.

Mən ki, insan oğluyam!
Bu Vətənin övladı
Qorxmaz oddan, soyuqdan.
Yaşadaraq bu adı,
Çıxarıq hər sınaqdan.

Əzizim, baxtı qara,
Mən yazıq baxtı qara.
Bir dənə gül sevmişəm,
Qoymurlar onu alam.

01.01.78

HAFİZƏ

Çiçək kimi ətirli,
Ülvi eşqin səsidir.
Lalə kimi qısqancsan,
Niyə məndən küsübsən,
Ayrılığa dözmərəm.
Razı olma solam mən,
Axı zərif güləm mən!

12. 12. 1977

ƏRİDİB GETDİ

Səni qoyub getdim Orduya,
Atamı, anamı, səni qoruyam.
Ey, vəfasız gözəl, insafsız gözəl,
Sənin dərdin məni əridib getdi.

Sən məni necə də sevirdin, ay qız,
Deyirdim, sən məni qoymazsan yalqız.
Azacıq ayrıldıq, oldum mən yalqız,
Sənin yalqızlığın əridib getdi.

Qəlbimin aynası, sevgili canan,
Qədimdə adət var, qız sevən oğlan,
Xəyanət eyləməz öz cananına,
Sənin xəyanətin əridib getdi.

Arzularım mənim puç olub getdi,
Əlimdən gözəlcə cananım getdi.
Nə eybi var ki, sevgili canan,
Bir də görərsən ki, Vilayət getdi!

26. 01. 1978.

SƏN SALDIN

Yadıma sən saldın keçən günləri,
Yadıma sən saldın xatirələri.
Yadıma sən saldın düşüncələri,
Sən saldın, sən saldın bütün illəri,
Sevgilim, beləmi sevirdin məni?

Mən səni sevmişdim ay nur saçanda,
Bənövşə, yasəmən, nərgiz açanda.
Şirin xatirələr qarşılaşanda,
Sən saldın, sən saldın bütün illəri,
Sevgilim, beləmi sevirilər məni?

Axi, həsrətini çəkmişəm sənin,
Axi, həsrətimi çəkmişəm mənim.
Bir bax, ürəyimin yarısı sənin,
Sən saldın, sən saldın bütün illəri,
Sevgilim, beləmi sevirlər məni?

Sevmirsən, sevmirsən bilirəm məni,
Ancaq ürəyimi gəl qaytar geri.
Gəl qaytar eşqimi, qaytar sevgimi,
Acılı, şirinli xatirələri...
Sən allah gəl qaytar, gəl qaytar geri.

22.12.1977.

SEV MƏNİ

Ürəyimdə kədər vardır,
Ürəyimi kədər didir.
Ürəyimdə sevgi yanır-
Ay qız, sev məni, sev məni.

Gözlərimdə həsrət yanır,
Sevgi məndə alovlanır.
Ürəyimdə izi qalır,
Ay qız, sev məni, sev məni.

Sənsiz gec ın, gündüzüm yox,
Sənsiz keçən günlərim çox.
Gəl, həsrətin qəlbimdə ox,
Ay qız, sev məni, sev məni.

Sənsiz güllər solğunlaşıb,
Bağçamızda xəzan qalıb.
Gəl, xəzanım oldu payız,
Ay qız, sev məni, sev məni.

Ülvi istək, saf məhəbbət,
Əsirindir bu Vilayət.
Tez-tez səni görmək istər-
Ay qız, sev məni, sev məni.

19. 04. 1978.

GƏLMƏSİN

Deyin o vəfasız, insafsız yara,
Məhəbbət bağına bir də gəlməsin.
Sağalmaz bir dərdə salıbdır məni,
Bir də can almağa deyin gəlməsin.

Könlümün məhəbbət sultanı oldu,
Eşqimin ən gözəl dastanı oldu.
Ömrümün ən şirin anları oldu-
Bir də can almağa deyin gəlməsin.

Sevmişdim mən onu saf məhəbbətlə,
Qəlbimdə bəslədim saf ülviyyətlə.
Anmadı yar atdı məni indidən-
Belə vəfasıza deyin gəlməsin.

06. 05. 1978.

GEDİR

Mənim ürəyimdə arzularım var,
 Arzularım mənim puç olub gedir.
 Gələcəyə mənim ümidlərim var,
 Ümidlərim mənim heç olub gedir.

Ürəyimdə mənim bir cananım var.
 O da ki, birinə qismətdir gedir,
 Hər nə istəyim var hamısı gedir.
 Bircə nəfəs qalıb bu quru canda-
 Görəsən bəs nəyim qalır dünyada?

17. 08. 1978.

Sevişdik birlikdə, təpə ayırdıq,
 Bilmədik ayrılıqda nəşanımız.
 Birdən sevinərək, birdən ayırdıq.

Bu ili ömrümə saymayıram mən,
 Çünki bu illərim çox mənasızdır.
 Ötən günlərimə gün demirəm mən,
 Ötən günlərim də çox maraqsızdır.

SƏNƏ DANIŞSIN

Sənin ayrılığın saraldıb məni,
 Səncə unudarmı sevən-sevəni,
 Daim düşünürəm gözəlim səni-
 Qoy bunu vərə, hər sənə danışsın.

Vuruldum mən ancaq sənə dünyada,
 O vaxtdan düşmüşəm bu yanar oda,
 Daim sənənləyəm olsam da harda-
 Axan buz bulaqlar sənə danışsın.

Dedin: qoşa gözək biz lələzari,
Dedim: nə deyirəm, ömrü baharım.
Barı unutmayaq keçən çağları-
Qoy keçən çağlarım sənə danışsın.

Səndən ayrı qalmaq çətindir mənə,
İnsafmı həsrətdir sevən, sevənə?
Sevirəm demişəm, deyirəm yenə-
Eşq yazım, barmaqlar sənə danışsın.

İrkutsk şəhəri. Əsgərlik illəri.
01. 02. 1978.

BİLƏ BİLMƏZSƏN

Ürək süfrə deyil açıb tökəsən,
Hər yoldan ötəni sirdaş biləsən.
Ürəkdə çəkdiyin hər bir qəmi sən,
Adicə söhbətlə deyə bilməzsən.

Bax beləcə olur həyatda insan,
Saçını ağardır, düşünür hər an.
Fikirlər içində üzülən zaman-
Alnının qırışın açə bilməzsən.

Bəzən düşüncələr içində üzər,
Xəyal aləmində hey batar-itər.
Şirin xatirələr yadına düşər-
Yenə də fikrini duya bilməzsən.

Çalışsan, vuruşsan, qışqırsan belə,
Qəribə xilqətdir insan ürəyi.
İstəsən ən adi sirrini belə
İnsan ürəyinin bilə bilməzsən.

28. 06. 1991.

PEŞMANAM

Heyf ki, saf eşqi duya bilmədim...

Sevişdik birlikdə, tezəcə ayrıldıq,
Bilmədik ayrılıq belə asanmış.
Birdən sevinərək, birdən ayrıldıq,
Bilmədik həyatda sevgi yamanmış.

Mənsiz sən nə üçün belə qocaldın,
Nə üçün saçını tezəcə ağartdın.
Gərək biz birlikdə bir qocalardıq,
Birlikdə həyatdan zövq də alardıq.

İndi sən hardasan, bilə-bilmirəm,
Yəqin ki, mənimçün qəribsəmisən.
İnan ki, sənsiz tək keçən günləri
Həsrətlə anaraq tir-tir əsirəm.

Nə vaxtdır mən səni hey axtarıram,
Nə vaxtdır hamıdan səni soruram.
Nə vaxtdır mən sənsiz gündüzlərimi
Gecələr yuxumda hey axtarıram.

Gəl, sən ey mənim ilk məhəbbətim,
O keçən günləri bir də yaşayaq.
Barı bircə səs ver mənim səsimə-
Vallah, buraxmaram, bircə yaşayaq.

24. 12. 1995.

UNUDAMMIRAM

*Gülüm heyif sənə, yazıqlar mənə,
Qoruya bilmədim məhəbbətimi!*

Əgər bilsəm səni unudammıram,
Ayrılıq gününü ləğv edərdim mən.
Sonradan bilsəydim qayıdammıram,
Qəti qərar verib evlənərdim mən.

Təəssüf, heyif ki, bunu etmədim,
İçimdə qaynayıb, yanıb-yaxdım hey,
Sən hey sual verdin, mənə dinmədim,
Günahkar, taxsırkar məni bildin hey.

Məni qaytarmaqçün sən hey yalvardın,
İlk görüş anını hey xatırlatdın.
Göz yaşı içində məni qarğıdın,
Söz tapa bilmədim, quruyub qaldım.

Nə qədər and içsəm mənası yoxdur,
Sanki yalanımı çoxdan bilirdin.
O günü sən dedin: Allahın yoxdur,
Dinmədim, bilirdim məni sevirdin.

Başqa birisiylə həyat qursam da,
Sanki tək-tənhayam, bərk darıxıram.
Mən səni atsam da, səni dansam da,
Yadımdan çıxmırsan, unudammıram.

Nə edim, yenidən geriyə dönüm,
Görən gec deyil ki, yubanmamışam?
Bəlkə qırx yaşıma yarıya bölüm?
İyirmi il az deyil, unutmamışam,
unudammıram!

Bakı şəhəri, 18.11.1996.

VURĞUNLUQ

Yenə gənclik ömrümdə bir sevdaya düşdüm mən,
Sevgi qanadlarında uçdum-uçdum, uydum mən.
Sanki mən axtardığım nazlı bir sənəm idi,
Təsadüfi görüşdən yaman bərk vuruldum mən.

Neçə günlər ötüşdü, həftələr aya döndü,
Mənim onunla sevdam qəribə eşqə döndü.
Qızın eşqi, busatı açılıb-töküldükcə,
Mənim sevinc anlarım yanan bir şama döndü.

Ülkər adlı bu qızın qaymaq dodaqlarında,
Süzgün baxışlarında, kaman tək qaşlarında.
Sualaltı lal sükut duyulurdu inamsız,
Eşqi çırpılmış bir vaxt Gədəbəy daşlarında.

Oxuduqca Ülkərin qəlbini varaq-varaq,
Duyurdum ki, get-gedə artır məndə bir maraq.
Çılğın məhəbbətimə o laqeyd yanaşıb,
Tar-mar etdi qəlbimi, sındırdı daraq-daraq.

Bir gün sordum, eşqimə cavab verdi o dilbər,
Yavaşca həzin səslə "sevə bilmirəm"- dedi.
O gündən viran etdi, qəddimi əydi kədər,
Sevincli günlərimi əlimdən alıb-getdi.

Bakı şəhəri, 15. XII.1996.

BİLMİRƏM...

Yenə acı kədər üzür qəlbimi,
Bədbin fikir tükəndirir səbrimi.
Başımdakı qara-qura fikirlər
Hara çəkir, hara məni, bilmirəm.

Niyə tale mənə belə yar oldu,
Bəxtim mənim əvvəlcədən kəm oldu.
Üzür məni sıxıntılar, ağrılar,
Çox çəkərmə, az çəkərmə bilmirəm.

Sanki təkəm, bu dünyada mən yadam,
Qohum-qardaş məni tapmaz, aramaz.
Şən həyatı mən hər zaman səslədim,
Niyə qaldım dar ayaqda bilmirəm.

İnsan kimi mən yaşamaq istədim,
Ailəm olsun, evim olsun istədim.
Şən həyatı mən hər zaman səslədim,
Niyə qaldım dar ayaqda bilmirəm.

Yəni ömrüm puç olacaq həyatda?

Saf ürəyim dayanar bu saatda.

Mənim üçün ağlayan yoxsa daha,

Niyə məni anam doğdu bilmirəm...

Bakı şəhəri, 10. II.1996.

MƏHƏBBƏT ADLANIB

Məhəbbətlə Dədəm Qorqud igidliyə ad qoyubdur,
Salur Qazan düşmən bağrın çatladaraq görk olubdur.
Məhəbbətlə Bamsı Beyrək sevgisinə qovuşubdur,
El-obanı məhəbbətlə bu igidlər qoruyubdur.

Məhəbbətdir Koroğlunu Nigarına qovuşduran,
Paşalara qılinc çəkib dövr-zəmanə toxuyan.
Məhəbbətdir insanları bir-birinə hey qırdıran,
Dastanlarda xeyir şəri heç bir zaman sevməyibdir.

Odlar yurdu özü belə məhəbbətlə atəşlənib,
Yadellilər bu torpağın sevgisinə hərislənib,
Şah İsmayıl qılinc çalıb, Çaldıranda möhürlənib,
Məhəbbətlə igidlər də torpaq üçün şəhidlənib.

Azərbaycan azad ölkə, müstəqildir, Vətənimdir,
Məhəbbətlə bu diyarı qoruyan kəs millətimdir.
Ana Vətən qalx ayağa, şəhidlər də kifayətdir,
Türk oğlunun intiqamı, nifrəti də tükənməzdir.

Ta qədimdən ərşim, yerim məhəbbətlə mayalanıb,
Allah özü insanları məhəbbətlə bir yaradıb.
Müharibə özü belə məhəbbətdən qarsalanıb,
Tökülən qan izin kəsən dahi məhəbbət adlanıb!

02.02.1999.

ANNƏYƏ OXŞAR BACILAR...

Mənim bacılarım gözəl, mehriban,
Hərəsi bir cürə qayğıkeş insan.
Atamın, anamın əziz qızları,
Qardaşlarına olar daim pasiban.

Uşaqılıq çağları yola getməzdik,
Elə hey dalaşılıb, hey barışardıq.
"Yumdum qaç", "Bənövşə" bəndə düşməzdik,
Səs-küy salıb, elə qışqırışardıq.

Elə ki, böyüdük, kamala dolduq,
Hərəmiz bir evdə ailə qurduq.
Harda yaşasaq da, harda olsaq da,
Bir-birimizə həyan, doğmaca olduq.

Bacı məhəbbəti, bacı namusu,
Qardaşçün daima bir qeyrət olub.
Qardaşa bacının qurban arzusu,
Onun ürəyinə bir məlhəm olub.

Bəzən həyatları tar-mar olsa,
Qardaşa sığınıb, kömək umarlar.
Heç fikir vermisiz, onlar ağlasa,
Necə də annəyə oxşar bacılar.

Mənim bacılarım gözəl, mehriban,

Hərəsi bir cürə qayğıkeş insan.

Atamın, anamın əziz qızları,

Qardaşlarına olar daim pasiban.

02.10.2000.

A BƏY, TOYUN MÜBARƏK

Hər cürə bol nemətlər düzülübdür süfrəyə,
Hər cür ləziz yeməklər iştah açır mədəyə,
Hərdən meydən yüz süzüb sağlıq deyək və içək,
Belə toy-düyün olsun, arzu edək bizdə də.

Musiqi qəlbimizi oxşayır, sevinirik,
Bu toy-büsat günündə xoş sözlər söyləyirik.
Üzlərdən sevinc yağır, gözlərdən işıq saçır,
Hər deyilən tostları diqqətlə dinləyirik.

Məclis gözəl məclisdir, şər, nəğmə dil açır,
Ləziz yeməklərdən sən dadmasan ləzzət qaçır.
Gəlin diqqət yetirək, fikir verək hər sözə,
Xoşbəxt olsun bəyimiz, gözləri işıq saçır.

Bu gün məqsədimiz bir, xoş arzular dinləyək,
Kimin nə sözü varsa, söyləsin biz dinləyək.
Ahəstə-yeyin, için, hörmət edək məclisə,
Gəlin bir yerdə deyək: A bəy, toyun mübarək!

30.VI.2002.

DUYA BİLMƏDİN

*Yanan şamı söndürmə,
Onun da özünün pərvanəsi var.*

Bu çırpınan qəlbimin akkordlarını,
Eşidib ritmini tuta bilmədim.
Sürətlə dövr edən qan damarını,
Əl atıb nəbzini tuta bilmədim.

Bu ürək həm mənə, həm sənə yaxın,
Yaxın gəl, sığ məni özünə yaxın.
Niyə laqeyidsən, niyə sən axı?-
Özün uzaqdasan, xəyalsa yaxın.

Sən cavan bir fidan, mən isə palıd,
Əsən hər küləyə hey titrəyirsən.
Mən giliz, sən isə quru bir barıt,
Kənarda dayanıb, od ələyirsən.

Ancaq necə soyuq, necə də sərtsən,
Üşüdür əllərin təması məni.
Sən məni anmasan, belə tərk etsən,
Xal salar ürəyim göynədər məni.

Bu hiss mənə doğma, sənəsə yaddır,
Məndə kövrək ürək, səndə poladdır.
Səhv etdim, tələsik "Şaha" əl atdım,
Gördüm bu gedişlə axırı "Pat"dır.

~~Bu~~ çırpınan qəlbimin akkordlarını,
~~Eşidib~~ ritmini tuta bilmədin.
Sürətlə dövr edən qan damarını,
Əl atıb nəbzini tuta bilmədin!

12.XII.2002.

DÜNYA BOYDADIR

*Naxçıvan Azərbaycanın ayrılmaz bir hissəsi olsa da,
özü ayrıca kiçik torpaqdır, dünya şöhrətli alim-lər,
dahilər, qəhrəmanlar yetirən bir respublikadır...*

Çəkmiş başı çox zillətlər, bəlalar,
Kiçik torpaq yetirmişdir dühalar.
Naxçıvanı Nuhun özü dualar,
Heydərimgə Azərbaycan bir olar.

Bu torpağın sərt iqlimi, sərt qışı,
Dosta pay var, düşməninə qarğıışı.
Naxçıvandır qoca Şərqi qapısı,
Çox qədimdir, bilinməyir heç yaşı.

Gah Nuh çıxan, gah Nuhcavan deyiblər,
"Gəmi qaya" Ordubadda biliblər.
Naxçıvanı naxşıcahan ediblər,
Bu diyarı yaman abad ediblər.

Yol çəkilər, çaylar üstə körpülər,
Elm, maarif ocaqları tikilər,
Ulu diyar Heydərimgə öyünər,
Naxçıvanım Vasifimgə bir gülər.

Arzuları böyük, qəlbi də dəniz,
Başkan Vasif prezidentə çox əziz.
Qurub yaradandır, coşqun həvəsli,
Əməli xeyirxah, eşqi tərtemiz.

Sərkərdəsi general Kərəm kimi,
Alayları Naxçıvana dayaqdır.
Başkanımız Vasif Talibov kimi,
Arpaçaydan Ordubada mayakdır.

İndi Naxçıvanın gözəl siması,
Gəl-gəl deyir, hamıya ab-havası.
Eldəgizin Möminə xatın anası,
"Qarabağlar", Ordubad "Zorxana"sı.

Yusif, Səid, Cəlil, Cavid dühadır,
Sədərəklə, Şahbuz özü qaladır.
Şərur, Culfa, Babəkım Ordubaddır,
Hamısı da elə dünya boydadır!

23.II.2002.

SƏNƏ ÇATDIRAMMIRAM

Eşqinin dəlisi, divanəsiyəm,
Unuda bilmirəm səni, ey gözəl,
Məhəbbət əsiri, pərvanəsiyəm,
Mənimçün sən bahar, mən isə xəzəl.

Baxıram günəşə həmin günəşdir,
Təbiət insana qol-qanad verir.
Baxıram torpağa üzü nə bərkdir,
Qazırsan nə dinir, nə də sirr verir.

Görürəm, rəngi boz uca dağları,
Onlardır tarixin yadigarları.
Nakam məhəbbəti gözü yaşları,
Şahid kimi hey səs salır daşları.

Qəribə taleli bu insanların,
Allahın hökmüylə yaranmışların,
Təmiz məhəbbətlə qovuşanlardır,
Külü bir ocaqda qarışanların.

Bəzən məhəbbətin bu oyunları,
Kimisinə sevinc, kiminə dərddir.
Bəzən də sevidən soyuyanları,
Tale özü seçir bu da qismətdir.

Neçə il ötsə də yadımdan çıxmır,
Məni məndən edən ilk məhəbbətim,
Nə vaxtdır damarda o qanım axmır,
Göynədir qəlbimi o məhəbbətim.

Sənsiz yaş da ötür, tək qocalıram,
Nə olsun ömrümü başa vururam.
Sənsiz düşünürəm, tək bacarmıram,
Ürəyim boşalır, elə doluram.

Təsəllim bir tardır, bir də xəyalım,
Tarda barmaqlarım adını gəzir,
Oxuya bilmirəm, səsım də çatmır,
Hopub bu qanıma adın hey gəzir.

Gənclik illərimin yadigarısan,
Qürurum, vüqarım, həm də adımsan,
Sən məni qocaldan cavanlığımsan,
Həmişə, həmişə ümid payımsan.

İnsan qəlbi məhəbbətdən tükənməz,
Sevən ürək susar, heç vaxt dillənməz.
Külə döner ocağında küllənməz,
Gözü dolar, dodaq titrər, dillənməz.

Yazıram, özümü ovudammıram,
Gör nə vaxtdır onu unudammıram.
Sən də təksən, mən də cüt olammıram,
Vilayəti sənə çatdırammıram!

18.11.2002.

BİLİRƏM Kİ, GƏNCLİYİM, GEDƏCƏKSƏN ƏLİMDƏN

Bilirəm ki, gəncliyim, gedəcəksən əlimdən,
Nəyim varsa gedəndə alacaqsan indidən.
O qara saçlarımin, işıqlı gözlərimin,
Rəngini, həm nurunu qovacaqsan telimdən.

Kükrəyib, həm çağlayıb, cilovunu tutmayan,
Hisslərimi coşduran, səbrimi basmayan,
Hövsələsiz gəncliyin tez qızıışan, soyuyan,
Hərdən gülən, sevinən, həm də küsüb, ağlayan.

Gizlin məhəbbətimi, o qaynayan eşqimi,
Dərin-dərin qatlarda pünhan olan sirrimi,
Mənə məxsus və əziz o müqəddəs duyğumla,
Gənclik hərarətilə daim yanan cismimi

Qolumun qüvvətini, dizimin taqətini,
Ayaq üstə saxlayan vücudlu qamətimi,
Sərrast sözlə kimsəni öz yerində oturdan,
Yumruğumla neçəsin torpağa sərdiyimi.

Qorxu-hürkü bilməyən gəncliyimə güvənən,
Ağır, çətin anlarda yığılıb-büdrəməyən,
Mətin addımlarıyla sədlər aşan, titrədən,
Yerişiyə gəncliyin varlığını səsləyən.

Qayğısız illərimi, mənalı günlərimi,
Yalan, doğru söyləyən o şirin dillərimi,
Hamısını bir-bəbir alacaqsan bilirəm,
Xatirələrlə dolu nağıl, rəvayətlərimi.

Hamısını saxlamaq çətin olacaq əlbəət,
Saçlarım ağaracaq, dişlərim də düşəcək.
Qalmayacaq qolumda, dizlərimdə bir qüvvət,
Gözlərim torlanacaq, ışıqdan da düşəcək.

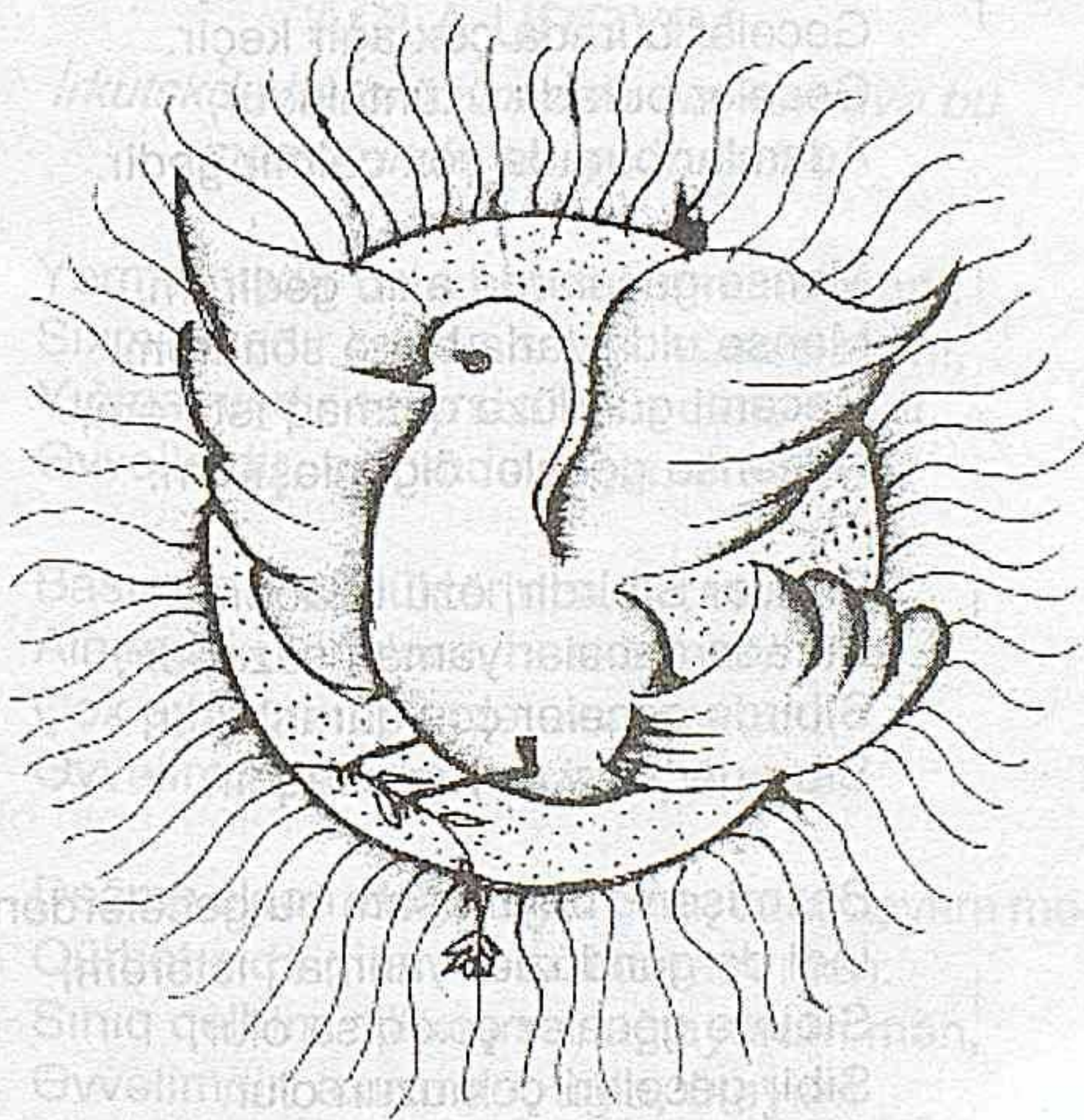
Bilirəm ki, gəncliyim gedəcəksən əlimdən,
Nəyim varsa gedəndə alacaqsan indidən.
Ancaq bircə eşqimi, o cavanlıq sevgimi,
Gedəndə gəl aparma, saxla sən gəncliyimdən.

Verərəm gəncliyimi, verərəm, səadətimi,
Verərəm şux dayanan gözəl, tən qaməti.
Ancaq alma əlimdən o çağlayan eşqimi,
Həyata ümid verən o sirli məhəbbəti.

Ürəyimdə qaynayan, damarları coşduran,
Cavanlığı qaytaran, qocalığı donduran,
Təbiəti sızlayan, şirin nəğmə oxuyan,
Gəncliyimdə qorxmadan o sevgini qoruyan,
Dodağımda titrəyən sözləri alma məndən,
Ürəyimdə gizlənən eşqimi alma birdən,
Nəyim varsa əlimdən alacaqsan bilirəm-
Bilirəm ki, gəncliyim, gedəcəksən əlimdən!
Bilirəm ki, gəncliyim, gedəcəksən əlimdən!

09.01.2003.

XATİRƏLƏR QUCAĞINDA

SİBİR GECƏLƏRİ

*Əsgərlik illərimi İrkutsk şəhərindən 30 km aralı,
Şiryayeva kəndindən 3 km kənarda meşədə
keçirmişəm bərk darıxırdım...*

Gecələr burada çox sakit keçir,
Gecələr burada çox ağır keçir.
Gecələr burada üzüntülüdür,
Adamlar burada çox qalmır gedir.

Mənsə gecələrdə axıb gedirəm,
Mənsə ulduzlarla birgə sönrəm.
Gecəmi gündüzə qatmaq istərəm,
Nədənsə gecələr ölgünləşirəm.

Buralar Sibirdir, özü uzaqdır,
Burada gecələr yaman sazaqdır,
Sibirdə gecələr çox qaranlıqdır,
Sibir gecələri soyuq ocaqdır.

Bezmişəm, doymuşam bu gecələrdən,
İndi də gündüzlər yanmaq istərəm,
Sibirdə gecələr çox qısa olur,
Sibir gecələri çox uzun olur.

Burada yaşayış üzüntülüdür,
Burada çox qalmaq, düzü, ölümdür.
Mənsə, bu Sibirdə gecələyirəm,
Sabahı ümidlə mən gözləyirəm.

İlləri sayıram, illəri ancaq,
Vətənə çatmaqçün, evə çatmaqçün.
Günləri sayıram, günləri ancaq,
Xoş gündə saatda yaşamaq üçün...

İrkutsk şəhəri, 15.IV.1978

AĞLA ÜRƏYİM

*İrkutskda hərbi xidmətdə olarkən evə bu
məz-munda şer yazmışdım.*

Yormamışdır belə həyat, zəmanə məni,
Sıxmamışdır bu cür sevgi, vüsalə məni,
Yıgmamışdır səbirsizlik bu canə məni.
Əvvəlimdir, axırımdır, ağla, ürəyim!

Başimdakı ağ tüklərin sayı çoxalır,
Alnımdakı qırıqların hesabı artır.
Çox ayrılıq ürəyimdə nisgil oyadır,
Əvvəlimdir, axırımdır, ağla, ürəyim!

Doğma eldən, doğma yurddan uzaqdayam mən,
Qürbət eldə gitaranı sızladıram mən.
Sınıq qəlbim dillənərsə, ağlayaram mən,
Əvvəlimdir, axırımdır, ağla, ürəyim!

Əziz anam dama çıxıb yollara baxır,
Nurlu nənəm namaz üstə məni dualar.
Bir tək atam bu dünyada oğul soraqlar,
Əvvəlimdir, axırımdır, ağla, ürəyim!

Daha bəsdir, kədər məni üzüb qurtardı,
Bu yerlərdə cavan ömrüm erkən qocaldı.
Anam məni laylasıyla ruhlandırardı,
Əvvəlimdir, axırımdır, ağla ürəyim!

İrkutsk şəhəri, 29. 08.1978.

KİLİTDƏ NÖVBƏ

Ordubadda rayon mərkəzindən 2 km aralı Kilit adında bir kənd var. Əhalisi erməni işğalçılarının tez-tez hücumlarına məruz qaldıqlarına görə köçü-rülmüşdür. Rayon DİŞ-in əməkdaşları uzun müd-dətdir ki, bu kəndin yaxınlığında postda dayanırlar.

Evimizdən çağırıb şöbədə söylədilər,
Dedilər: Növbətçisən Kilitə getməlisən.
Əziyyətdir bilirik, nə edək söylədilər,
Qorxuludur, sən qorxma biz burdayıq dedilər.

İki yoldaş Kilitdə biz qaldıq sübhə kimi,
Tez-tez çaydan dəmləyib, dadmırdıq xörəkdən biz.
Yoxlayırdıq fərqi yox gəlib-gedən hər kəsi,
Qanundur, qanunsuzdur öyrənmişik belə biz.

Qaranlıq pərdə çəkir, zülmətdə qalmışıq biz,
Uzaqdan qurd ulayır qorxuruq nə edək biz.
silahı tuşlayırıq hər gələn işığa biz,
Hamı gəlib yoxlayır görsün yatmamışıq biz.

Heç kim maraqlanmayıb burda keçən növbəni,
Yağış yağır, qar yağır fərqi yoxdur dözərik.
Xəstələnsən, eybi yox, buraxma sən növbəni,
Yırtıq döşəkçədə sən keçirərsən növbəni.

Çay qaralıb çaydanda, xörək kiflənib qabda,
 Çörəklər də quruyub, su qurtarıb bidonda,
 Işıqlar da sönübdür, işləmir heç telefon da,
 Alo, alo, deməkdən canda qalmayıb hal da.

Köhnə növbə yerini təzə növbəyə verir,
 Gözlər yuxusuz kimi, üzlər yorğun görünür.
 Bircə gün dincəlməmiş yenə növbə gözləyir,
 Hirsindən əllər əsir, həm ürəyin döyünür.

Söylədiyim bu sözlər bilin hekayət deyil,
 Kilitdə növbə çəkmək hələ kifayət deyil.
 Düzdür, ya düzgün deyil, hünərin var din, deyin,
 Kim nə deyir qoy desin, vallah, rəvayət deyil.

26.11.1989.

MİTİNGDƏ ÇIXIŞ.

*1990-cı il "Qanlı Yanvar" hadisəsi unudulmamış,
 qan yerdə qurumamış, qərənfilləri solmamış yenə
 Azərbaycanın hər yerində olduğu kimi Ordubadda
 da mitinqlər gedir.*

Çox qəribə zəmanədə yaşayırıq biz,
 Gah aşkarlıq, gah durğunluq illərində biz,
 Həyat bizi gah sınağa, gah dara çəkir,
 Qıtlıq alıb bu dünyanı günahkarıq biz.

Səviyyəsiz adamların əhatəsində,
 Söz deməyə qüdrətimiz, cürətimiz yox.
 Ləyaqətsiz adamların əhatəsində,
 Mənliyimiz tapdalanır hünərimiz yox.

Gah partiya tənqid olu, gah da görürsən,
Təşkilatlar ünvanına təhqir söylənilir.
Gah "manqutlar", "lobbilər", meydan sulayır,
Yetmiş illik dünyamıza lənət söylənir.

Ermənilər, millətimin düşməni bir bax,
Özlərinə topdağıtmaz bir dövlət qurur.
Azərbaycan, odlar yurdu, diyarına bax,
Bir diyarda neçə-neçə dövlət qurulur?

Min doqquz yüz beşinci il millət qırğını,
Min doqquz yüz otuz yeddi bax, qaçdı, tutdu!
Qırx-qırxbeş Vətənimin faşist yanğını,
Doxsanda Qanlı Yanvar şəhidlər oldu!

Bu tarixlər bizə nələr söyləyir indi,
Keçmişimi, gələcəkmi nağıl söyləyək?
Nəsillərin qarşısında gəlin biz indi,
Həqiqəti açıq deyək, heç gizlətməyək...

14.X.1990.

GÜNDƏLİKDƏN SƏHİFƏLƏR

*(1979-89 illərdə Ordubadda
müəssisə rəisi işləmiş Zeynal Mirzəyevə və
prokuror Mirqəni Cavadova həsr edirəm).*

Keçdi/əlimizə yazdığın gündəliklər,
Ağah oldu hamıya söylədiyin fikirlər.
Əvvəldən belli idi sənin bu əməllərin,
Yaxşı ki, tez əkildin köhnəldi bildiklərin.

Üzdə bir söz deyirdin, arxada isə ayrı,
Öyrədirdin hamını xəlvətcə otağında.
Sanırdın ara vurub dostluğu sən pozmaqla,
Kollektivdə hörmətli sən rəis olacaqsan.

İşlədiyin on ildə on hadisə törətdin,
Cinayətkarlar baxıb, tez-tez sənə söykəndi.
Alverçilərlə sən tez dil tapıb sövdələşdin,
“Hörmətli” adam olub bizi xalqa pislədin.

Arxada sən hamının əleyhinə danışdın,
Tabeliyində olan işçilər tənbelləşdi.
Kimə dişin batmadı onu tez prokurora
Şeytanlayıb məcburi, sən nakişi eylədin.

Ancaq səndən xatirə qalmadı bu şöbədə,
Pis adam kimi sən bil, lənətlərə layiqsən.
Neçə min cür sifətdə, neçə min bəd əməldə,
Hamiya aydındır ki, sən, nifrətə layiqsən.

SƏHƏR DURANDA...

*Təzə evlənənlər ərlərini yuxudan nəvazişlə,
gülərüzlə oyadar, qarşılarına çay-çörək qoyarlar.
İllər keçdikcə sanki yorulurlar. Bu da evdə söz-
söhbətə gətirib çıxarıq, ərlərt usandırır*

Səhər-səhər hər gün məni çağırır,
Saat fərqi bax, qoymazdın qarşıma.
Min bir şirin, al dilinlə oyadıb,
Nəvazişlə əl qoyardın başıma.

Gah əzizim, gah munisim deyərdin,
Gah da məni əzizləyib, sevərdin.
Mən yerimin içində nazlanarkən,
Xoş sözləri ancaq mənə deyərdin.

Xoşbəxt idim, doğurdan da o vaxtlar,
Hıslənməzdim adi sözə, bir şeyə.
Mən yuxudan oyanıb çay, çörəyi,
Hazır görüb, sevinərdim o vaxtlar.

Ancaq heyif, tez yoruldun, unutdun,
Sərt dindirib, ürəyimi qanatdın.
Diksindirib məni şirin yuxudan,
Əhvalımı hər gün belə sən pozdun.

Nə üçün sən xasiyyəti dəyişdin,
Səni bəlkə öyrədiblər, bilmirəm.
Mənim həssas ürəyimi incitdin,
Laqeyidsən, axı niyə, bilmirəm.

Sən ey mənim, ay mehriban Ülkərim,
Səhər məni şirin dillə, gəl oyat.
Bədnəzərdən uzaq olaq, şəkərim,
Hər gün məni nəvazişlə süz, oyat,

20.V.1995.

GİLEY

Qara bulud kimi yenə dolmuşam,
Bahar yağışı tək yağmaq istərəm.
Günəş həsrətinə yaman durmuşam,
Aydın səhər kimi açmaq istərəm.

Niyə görən qəmli günlərim gəldi,
Niyə hər tərəfim dərddi, ələmdi.
Bəs niyə şad günüm belə az oldu,
Yəqin taleyimin yarısı dərddi.

Sevincli günlərim əldən tez getdi,
Eşqimin əzəli bəxti-kəm getdi,
Qədrini bilmədim mən o günlərin,
Qırx yaşım bilmədən tez gəldi, getdi.

Elə bil bu həyat qəsdinə girib,
Açılmır bəxtimin taleyi mənim.
Elə bil Allahım qismətim bilib,
Ağrıyır nəğməli ürəyim mənim.

Bakı şəhəri, 14. II. 1996.

KƏDƏRLİ GİLEY

*Bir nəfər dostum öz taleyindən gileylənərək,
səhvən öz qohumu ilə evləndiyini dedi...*

Ömrümdən günlər keçir, yavaş-yavaş anıram,
Həyat yoldaşımı mən deyəsən tanıyıram.
O, həm mənə qohumdur, uşaqların anası,
Nəsə onda bir yaxşı keyfiyyət axtarıram.

Əvvəllər heç birimiz umu-küsü bilməzdik,
Qarşılıqlı hörmətlə sözüümüzü kəsməzdik,
İkimiz də işlərdik, dörd uşaq itirsək də,
Ancaq bir-birimizə acı sözlər deməzdik.

Bəzən olurdu evdə səsimiz ucalardı,
Bəzən kasıblayanda, hövsələ daralardı.
Yaxın qohumlarımdan ürəyimdə umanda,
Bu balaca ailəmiz tez-tez borca batardı.

Söz-söhbət də beləcə başlardı, uzanardı,
Mən onu, o da məni yerli-yersiz danlardı.
Gümanımız gəlməyən yerdən əl üzüləndə,
Çarəsizlikdən baxıb, gözlərimiz dolardı.

Altı uşaqdan cəmi iki uşaq qazandıq,
Sevindik ki, nəhayət Allahdan pay da aldığımız.
Biri oğlan, biri qız bəsdir deyib- dayandıq,
Dedik:- nə yaxşı oldu, arzumıza da çatdıq.

Sən demə çətinliklər hələ qabaqda imiş,
Sən demə sevgi yoxmuş, məhəbbət də yalanmış.
Övladlara paylanan məhəbbətdən baxaraq,
Aydın oldu, illərlə sevgimiz də yalanmış.

On yeddi ildir birgə yaşayırıq bu evdə,
Nifrin, qarğışsız keçmir, hər günümüz gileydə.
Maddi çətinlik sıxır, bəhanə əlimizdə,
Ayrılmaq istəyirik, qalmışıq çox çətində.

Gəncliyim tez ötüşdü, bilmədim necə keçdi,
 Həyatda mübarizə meydanına girişdim.
 Baş qarışdı ömürdən mənasız günlər keçdi,
 Gec ayıldım yuxudan, tale məndən yan keçdi.

İndi fikirləşirəm nə qazandım həyatda,
 Nə axtardım, nə tapdım hamısı qaldı dalda.
 Səbrimiz lap tükənib, ayrılmaq məqamında,
 Qohumlar kənarlaşıb, sanki yoxuq həyatda.

Bir yaxın dayağım yox, bir çarə tapanım yox,
 Borc çatıbdır xirtdəyə, heç kimə gümanım yox.
 Yəqin ki, övladlarım atasını bağışlar,
 Təəssüflənirəm, ölsəm məzarıma gələn yox!

2-23.VI.1996.

A N A

Anam Firəngizə və bütün analara...

Ana, sənmiydin işıqlı həyat bəxş edən?
 Ana, sənmiydin çox şirin laylalar deyən?
 Ana, sənmiydin gecələr yuxusuz qalan?
 Əfsus, heyif ki, bunları çox gec bilmişəm!

Ana mən sənin qanından yoğrulsamda belə,
 Döşündən o şirin südünü əmsəm də belə.
 Ağlayıb həmişə zəhləni töksəm də belə,
 Qanmayıb, hərdənbir sənə dil də demişəm.

Mənə gözəl balam, hey igid balam deyən,
 Atam hirslənəndə sinəsin sipər edən,
 Vurma, sən allah, qorxar hələ uşaqdır deyən,
 Ana əllərindən tutub mən yerimişəm.

Nəyim var borcluyam, qaytarammıram sənə,
Bir vaxt Ana idin, indi olmusan nənə.
Sən ki, bilə-bilə yanan şamdın mənə,
Mən isə əksinə səni hey söndürmüşəm.

Sənin həyatını gülüstana döndərsəm,
Ürəyimi çıxarıb mən sənə də versəm,
Bütün bunların fəvqündə borcluyam sənə,
Ana borca bata-bata mən qocalmışam!

22.III. 2000.

YAĞIŞ

Bu gün hava buludlu, göyün üzü qapqara,
Səhərdən də bu yağış elə hey yağ ki , yağır.
Səmanın rəngi qara, torpağın rəngi qara,
Bu yağış da tez yağmır bir dəfəlik qurtara.

Adamlar baş aşağı harasa hey tələsir,
Kimisi işə gedir, kimisi qoşa gəzir.
Yağışlı küçələrdə xəfifcə külək əsir,
Boz sərçələr qısılib, yuvalarda gizlənir.

Arabir yağış kəsir, yenə yağmaq istəyir,
Adamlar salamlaşır, yalandan gülümsəyir.
Günəş göydə hərlənir, buludları izləyir,
Hava açılısın deyə, günəş çıxmaq istəyir.

Küçədən bir it keçir, qulaqları sallanır,
İslanmış nəm divardan qara pişik tullanır.
Maşınlar da şütüyür, adamlar dönüb baxır,
Gölməçələr də dolub, novdanlardan su axır.

Buludlar da dağılmır, dağlar tutub saxlayır,
 Sıxıb suyun çıxarır, sanki bulud ağlayır.
 Torpaq doyunca içir, dincəlir, cana gəlir,
 Yağış da ki, heç kəsmir, hey yağır, yağır, yağır.

Ağaclar yarpaqlayıb, bəzisi çiçək açıb,
 Yağış yağır üstünə toz-torpaq yerə yatır.
 Adamlarda yağışdan bezərək evə qaçıb,
 Kəsmək bilmir bu yağış yağdıqca elə yağır.

Deyəsən, hələ yağış kəsməyəcək, yağacaq,
 Bağları su basacaq, bəndləri aşıracaq.
 Dağlara yağan yağış çaylarda bollaşacaq,
 Yağan yaz yağışdır, təbiət canlanacaq.

08.04.2001.

BOŞ QƏBİRLƏR

*Son vaxtlar bəzi adamlar bəhsə düşüb özlərinə
 boş qəbirlər qazdırırlar, elə bilirlər "Malik
 İbrahim"də yer olmayacaq...*

Hələ nə yaşadığ, hələ nə gördük,
 Həyata keçməmiş arzularım var.
 Elə ki, qocaldıq uşağa döndük,
 Şirin nəvazişə, ehtiyacım var.

Bədbin fikirləri çıxar başından,
 Həyata nikbin bax, özünə inan.
 Nə tez usandın sən, doydun həyatdan,
 Taleyin qəribə oyunlarından.

“Ölüm haqdır, çıxmaq olmaz əmrdən,
İpək tora həlqə salma dəmirdən”.
Oxuyub qəbr üstə “həmdi-surə” dən,
Yan keçə bilmirəm boş qəbirlərdən.

Soruram, kimindir bu boş xanəgan?
Deyirlər nə vaxtsa biri yatacaq.
Donuram, təəccüblə baxıram bu an,
Yeni qəbirstanda yer çatmayacaq?

“Malik İbrahim” də hələ çox yer var,
Bu boş qəbirləri gəlin dinc qoyaq.
Boş qəbir qazmağın nə mənası var,
Bizə ümid verin, bir az yaşayaq!

Gor qazıb dirilər içində gəzmə,
Onsuz da ölümlə çox rastlaşırıq.
Özünü gələcək qəbrinlə üzmə,
Axı tanışları çaş-baş salırıq.

O dünya, bu dünya çox qaranlıqdır,
Hələ bilinməyir nələr olacaq.
Qazdığın boş qəbir mənə tanışdır,
Baş daşın boş qəbrə bil, yük olacaq!

22. 09. 2001.

T O Y

Toy bizim xalqımızın ən gözəl bir adətidir,
Toy edib, qız köçürmək ananın səadətidir.
Gəlin paltarı geymək qızların arzususa,
Bəy olub dama çıxmaq oğlanların mabədidir.

Adamlar şənlik edir, ortada hey oynayırlar,
Qohumlar qulluq edir, ortada hey fırlanırlar.
Müğənni zil səsiylə muğamatla ərsə qalxır,
Uşaqlar səs-küy ilə şadlıq edib, boylanırlar.

Bu toyda şadlıq edib, tost söyləmək istəyərlər,
Tamada stoluna adın yazıb, gözləyərlər,
Kimisi nəmər salır, kimisə də dava salır,
Öz ürək sözlərini tez-tələsik söyləyərlər.

Azəri millətində toy eyləmək ənənədir,
Taleyn hökmüdür bu, ömürdə toy bir dəfədir.
Kimisi xoşbəxt olur, kimisi də peşman olur,
Sevib-sevişənlər üçün toylarımız ənənədir.

Xoşbəxt olsun deyirik, toy evinin sahibinə,
Gül necə də yaraşır bəylə gəlinin telinə.
Mey süzün, badələri toqquşdurun biz də içək,
Diqqətlə qulaq asaq xanəndənin xoş səsinə!

06.06.2002.

MÜHARİBƏ

Böyük Vətən davası qələbəylə qurtardı,
Milyonlarla insanı qızıl, güllə apardı.
Kəndlər, şəhərlər uçub, yerlə-yeksan oldular,
Qız, gəlinlər qocaldı, uşaqlar yetim qaldı.

İki qitə sarsıldı faşizmin bəlasından,
İyirmi milyon insanı soldurdu həyatından.
Altı yüz mindən də çox Azəri türk övladı,
Cəbhələrdə vuruşdu, keçdilər canlarından.

Buhenvald qəhrəmanı Əkbər Ağayev getdi,
Nəcəfqulu Rəfiyev tankla şücaət etdi.
Nə qədər ordubadlı davada itkin getdi,
Sağ qalan veteranlar qocaldı öldü getdi.

Yarım əsrdən çoxdur o dava yaddan çıxmır,
Veteran bədənində gəzən qəlpə incidir.
Qarabağ torpağında erməni yurddan çıxmır,
Qaçqın, didərginləri yurd sevgisi incidir.

O bir cahan davası, busa torpaq davası,
O bir faşist taunu, busa daşnak fitvası.
Onda dünya xalqları azadlığa qovuşdu,
Bizdəsə işğal altda qalır torpaq yarası.

Müharibə əzəldən dərd, bəlalar gətirmiş,
Qırmış, dağıtmış insan taleləri bitirmiş.
Müharibə heç bir vaxt xoşbəxtlik gətirməmiş,
Müharibə ölüm, qan, həyatın sonu imiş!

30.IX.2002.

ÜRƏK SANCIR ÖZ SÖZÜMDƏN

Yaş da gəlib-keçir elə,
Ömrü verdik hədər yelə.
Vaxt gözləmir bir an belə,
Könül verdik yaman selə.

Qəlb evimin sarayına,
Bir kül düşdü od payıma.
Tez oturdum mən vayıma,
Dözəmmədim harayına.

Xoş günlərim çox az oldu,
Qəm günlərim daşdı-doldu.
Cavan ömrüm yaman soldu,
Ötən günə həsrət qoydu.

Çox çalışdım bir söz deyəm,
Öz-özümə ümid verəm.
Heç olmasa deyəm-güləm,
Tələm özü qoydu bəyəm?

Bundan sonra nə olacaq?
Gah dolacaq, boşalacaq.
Qorx ki, yenə heç olacaq,
Ömrüm hədər dağılacaq.

Qara günüm başlanıbdir,
Bəxtim yaman bağlanıbdir.
Ciblərim boş sallanıbdır,
Sinəm çarpaz dağlanıbdir.

Kimse mənə gülə bilər,
Qeybət edər, dalda gülər,
Ünvanıma yapar nələr,
Yalan deyər, yalan deyər!

Mən yazıram öz-özümdən,
Ağlayıram öz gözümdən.
İnadımdan, dözümümdən,
Ürək sancır öz sözümdən!

13.XI.2002.

YANVAR ŞƏHİDLƏRİ

Ürəyində qopdu Vətən kəlməsi,
Əlində tutduğu bayrağı öpdü.
Alında yarası, güllə qəlpəsi,
Dizləri üstündə torpağa çökdü.
Qanına bulandı bizim şəhidlər!

Hələ nə yaşadı, hələ nə gördü,
Təzəcə azadlıq çələngi hördü.
Beləcə iyirmi Yanvar gecəsi
Bakı Xəzər boyda göz yaşı tökdü,
Qanında boğuldu qanlı şəhidlər!

Minlərlə günahsız bu insanları,
Bakı bir gecədə bağrına basdı.
Minlərlə bolşevik tank tırılları,
Azadlıq hayqıran kütləni basdı,
Narahat ruhlara döndü şəhidlər!

İyirmi yanvarın müdhiş gecəsi,
Hər tərəf qaranlıq zülmətə döndü.
Neçəsi öləsi, itkin gedəsi,
Göydə ulduz axdı, hey ulduz söndü.
Yanar meteoritə döndü şəhidlər!

Analar, oğul vay, deyib ağladı,
Bacılar başına qara bağladı.
Atalar bir gündə saçı ağartdı,
Vətən qara geydi, ağı ağladı.
Qara bir gecəyə qurban şəhidlər!

Bu dəhşət nə idi, kim nə bilirdi?
Cavan oğlanları güllə biçirdi.
Qan üstə səpilmiş al qərənfillər,
Azadlıq yolunda sanki bitirdi.
Qərənfil qanına qəltan şəhidlər!

Bax indi Şəhidlər Xiyabanında,
Uyuyur iyirmi min şəhid ruhları.
İyirmi yanvarın həyəcanında,
Azərbaycan açıb yana qolların.
Torpağa basdırdı şanlı şəhidlər!
Tarixə yazıldı qanlı şəhidlər!

04.01.2003.

BAĞÇA MÜƏLLİMİM

Kiçik qızım Gülçatayın Ordubaddakı bağça müəllimlərinə...

Tərbiyəçimsən mənim,
Həm də anamsan mənim.
Nazımı da çəkirsən,
Mənim bağça müəllimim.

Ana, Vətən sözünü,
Mənə sən öyrətmisən.
İlk şer, ilk rəqəmi,
Yenə sən öyrətmisən.

Burda oynucaqlarım,
Mənim həmdəmim olmuş.
Bapbalaca dostlarım,
Mənim sirdaşım olmuş.

Hər ağlayıb, güləndə,
Mənə balam demisən.
Mənim bağça müəllimim,
Sənə anam demişəm!

14.V.2002.

ƏLİFBADIR

Kiçik qızım Gülçatayın , Əlifba bayramına.

Öyrəndik Əlifbanı, tanıdıq hərfləri,
Ana, Vətən sözünü yazırıq, oxuyuruq.
Sevirik ilk müəllimi, doğma anamız kimi,
Sözlərdən mirvarilər, incilər toxuyuruq.

Biz arxada qoymuşuq daha çətin günləri,
Birdən yüzə saymağı, hesabı öyrənmişik.
Çox suallar vermişik, müəllimi yormuşuq,
Verdiyimiz suala cavabı öyrənmişik.

Əlifba bayramıdır sevinirik ürəkdən,
Bal kimi şirin-şəkər öz ana dilimiz var.
Himnimizi bilirik, Əlifbadır dərsimiz,
Bayrağımız, gerbimiz, müstəqil elimiz var!

06.XI. 2002.

GECİKMİŞ DEYİMLƏR VƏ YA ETİRAFLARIM

YALANDIR

İstərəm dünyada tənha olmayım,
Kimsəsiz insanın ömrü talandır.
İstərəm dünyada yalqız qalmayım,
Atasız, anasız ömür yalandır.
Dünya gəldi-gedər vəfasız andır-
Kim ondan ummursa inan, yalandır!

İstərəm söyüdlər tənha olmasın,
Altında sevənlər qoşa otursun.
İstərəm sevgilim yalqız qalmasın,
Yanında mənim tək oğlan otursun.
Dünya gəldi-gedər vəfasız andır.
Kim ondan ummursa inan, yalandır!

İstərəm axşamlar tənha olam mən,
İstərəm fikirlər çulğasın məni.
İstərəm xəyallar içində üzəm,
Ancaq rəya, aləm tutmasın məni.
Dünya gəldi-gedər vəfasız andır-
Kim ondan ummursa inan, yalandır!

12.12.1977.

HƏMƏN DÜNYADIR

Nədən yazaq, nə danışaq bilmirsən,
Yalan sözə haqq deyəni sevmirsən.
Bu dünyanın nəyindən sən küsürsən,
Məmməd Araz, dünya həməndünyadır!

Qəlb ağrıdan Azaflının sözüdür,
Dilərənin şəri sevgi özüdür.
Ədalətin telli sazın görürsən?
Küsmə, dünya elə sazlı dünyadır.

Məhəbbəti saf sevgidə axtardın,
Nə biləydin xəyanətdə batardın.
Şair Asif Asimandan küsürsən?
Küsmə, dünya xəyanətkar dünyadır.

Yaxşılıqlar unudulur indidən,
Yaman olsan bircə dəfə bir işə,
Vilayətəm, necə küsüm özümdən,
Yox, yox küsmə, dünya həməən dünyadır!

Bakı şəhəri, 01.12. 1996.

ŞİKAYƏT

Yenə ürəyimdə köhnə ümidlər,
Yenə ürəyimdə sevgi sönüklər.
Aparar xəyallar məni də düzə,
Düzənlər yamyaşıl, laləli çöllər.

Sıxar ürəyimi qalın bir kədər,
Sıxar ürəyimi sözsüz məhəbbət.
Sadələvh könlümü üzər qəm, kədər,
Nə qədər görəsən çəkər bu zillət.

Mənə yaşa deyib həyatdan bezər,
Mənə ümid verən ümiddən keçər,
Dağıdar qəlbimi yanğın bir kədər,
Çürüdər ömrümü amansız sözlər.

Mənim də yaşamaq hüququm vardır,
Mənim də sevmək hüququm vardır.
Kimin ki, dünyada sevgisi vardır,
O özü dünyada xoşbəxt adamdır.

Mənim sə dünyada bəxtim olmayıb,
Olubsa onda da gözüm olmayıb.
Gör nə günə qaldım bu qərib eldə,
Bir nəfər hayıma yetən olmayıb.

Axırda üzəcək bu zillət məni,
Axırda bezəcək ürəyim mənim.
Şikayət eyləmək adətim yoxdur,
Qalacaq ürəkdə həsrətim mənim!

İrkutsk şəhəri, 29.07.1978.

MƏNİM MİLİSİM

Gecəli-gündüzlü çalışır elə,
Xalqın keşiyində sayıqdır yenə.
Hamiya arxadır, köməkdir elə,
Beləcə yaranıb mənim milisim!

Bəzən gecələri çaq qalır o,
Şəhərin qoynunda keşik çəkir o.
Müqəddəs qanunlar pozulsa belə,
Heç bir vaxt barışmaz mənim milisim!

Bax, yenə hardasa sükut pozulur,
Kiminsə evində oğurluq olur.

Hadisə açılır, cani tutulur,
Həmişə sərvaxtdır mənim milisim!

Çətindən qorxmayır, o işindədir,
Bilməyir nə zaman evə dönəcək.
Daima həyatı təhlükədədir,
Ölümdən qorxmayır mənim milisim!

Xalqın sevimlisi, arxasıdır o,
Hər zaman dadına çatasıdır o,
Sevir öz şərəfli peşəsini o,
Andına sadıqdır mənim milisim!

09.02.1988

GEC OLACAQ

*Bəzən övladlar valideynlərinin qulluğunda
durmağı özlərinin axırncı problemi sayırlar.
Səhvlərini başa düşəndə isə artıq ata-anaları
həyatda olmur.*

Nə qədər ki, sağdır mənim atam, anam,
Mən onlarçün bir övladam.
Üç gündən bir, beş gündən bir yada sallam,
Mən onlarçün həm doğmayam, həm də adam.

Məclislərdə, şənliklərdə tost söylərəm,
Valideyn hörmətindən dəm vuraram.
Guruldayan alqışların sədasında,
Razı halda stolumda otururam.

Nə qədər ki, sağdır mənim atam, anam,
Qocalırlar, yavaş-yavaş qocalırlar.
Hiss etmirəm mən də yanam,
Anlayıram yavaş-yavaş anlayıram.

Gec olacaq. Sağım-solum boşalacaq,
Nə olsun ki...
Atam-anam bu dünyada olmayacaq,
Nə olsun ki...

Əvvəl-axır mən özüm də biləcəyəm,
Qüssə, kədər ürəyimi çox sıxacaq.
Nə olsun ki, özüm onda ata ollam,
Onlar kimi qocalacam, gec olacaq-
öləcəyəm...

18.XII.1994

TORPAQ DEYƏ-DEYƏ

*Son vaxtlar televizorda düşmən tapdağında
qalmış torpaqlardan, qaçqınlardan və torpağa
dönməkdən danışılır. Ürək ağrısıyla boşalmış rayon
və şəhərlərdən söhbət açılır...*

Torpaq deyə-deyə torpağa döndük,
Torpaq çeynəyərək əriyib, öldük.
Torpaq əldən getdi, dinə bilmədik,
Torpağın uğrunda şəhid də verdik.

Sən mənə torpaqdan az danış, az din,
Həsretdən torpaqçün elə əridin,
Əlindən alınmış doğma torpaqdan,
Nə üçün qovuldun, bunu bilmirdin.

İndi sən qaçqınsan doğma yurdunda,
Balan şəhid olub, torpaq uğrunda.
Səbrlə, ümidlə dözürsən hələ,
Qalırsan çadırdə, qızdır canın da.

Nədir günahımız, nədir səhvimiz,
Torpaqçün qovrulur ürəklərimiz.
Qovulmuş yurdlara dönməliyik biz,
Torpaq deyə-deyə bitdi səbrimiz.

Vətəndir dediyim o torpaq sənə,
Yenidən torpağa dönməliyik biz.
Torpaq əldən-ələ keçməsin deyə,
Düşmənin başını əzməliyik biz.

15.07.1997.

QAÇQINLIQ NƏ DEMƏKDİR

*1997-ci ilin fevral ayında yolum Bakının
Binəqədi kəndinə düşdü. Orada yaşayan qaçqınları
görüb, bərk təsirləndim...*

Mən yaxşı bilirəm ki, qaçqınlıq nə deməkdir,
Doğma yurdu məcburi həm də tərk eləməkdir.
Sənə gərək hər cürə dəhşətli çətinliyə,
Doğma ev-eşiyindən sürgünə sürülməkdir.

Çox yaxşı bilirəm ki, qaçqınlıq nə deməkdir,
Bu həm sənə özünü unutdurmaq deməkdir.
Qoşulub bu axına, baş alıb sən gedirsən,
Həm də düzü budur ki, didərginlik edirsən.

Doğulduğun o ocaq sənə Vətən deməkdir,
Gəzdiyin o ormanlar sənə yaxın ürəkdir.
Həyatını puç edib, sən düşüb qapı-qapı,
Əl açırsan yardıma, elə bu dilənməkdir.

Elə yaxşı bilirəm qaçqınlıq nə deməkdir,
Sarsılmış ürəyində düşməne kin deməkdir.
Atmısan ata yurdun, sən ocağa gərəksən,
Yox, incimə sözümdən, bu məhv olmaq deməkdir.

Sən də yaxşı bilirsən qaçqınlıq nə deməkdir,
İntiqamı almağa bir sərkərdə gərəkdir.
Düşmən bağı çatladan, torpağı geri alan,
Elə Heydər deməkdir, Heydər özü rəhbərdir!

Məcburi tərk edilmiş doğma yurda qayıtmaq,
Müstəqil gənc dövləti tam ayağa qaldırmaq,
Heydər baba da bilir belə siyasət gərək,
Qaçqına ana yurdu, doğma torpağı gərək.

Lap yaxşı bilir ki, o qaçqınlıq nə deməkdir,
Qaçqına Vətən dərdi çəkən oğul gərəkdir.
Bu özü Heydər demək, Heydər pələng biləkli,
Vətənə o gərəkdir, Heydər Vətən deməkdir!!!
Bakı şəhəri, 15.11.1997.

BİZİK GÜNAHKAR

Bəziləri əvvəlki dövrləri həsrətlə anır və indiki dövrlə ayaqlaşa bilmədiyi üçün təəssüflənir. Orda-burda, çayxanalarda oturub, qeybət edə-edə günahkarı axtarırlar.

Dağıldı həyatım, taleyim mənim,
Çətin zamanəyə düşər olmuşam.
Tapdandı mənliyim, nüfuzum mənim,
Sırtıq adamlarla yoldaş olmuşam.

Zəmanə nə üçün belə dəyişdi,
Adamlar nə üçün belə kinləşdi.
Şən, gözəl, firavan həyatımız da
Get-gedə, get-gedə yaman pisləşdi.

Azadlıq içində azad diləndik,
Hamı bir ağızdan dövlət istədik.
Vətən darda qaldı əsgər istədik,
Torpaq əldən getdi və sakitləşdik.

İndisə hamımız "biznes" qurmuşuq,
Bazarlar içində bitib, durmuşuq.
Çətin yaşayışla durub üz-üzə,
Sanki dərdimizi tam unutmuşuq.

Belə yaşamaq da bir adət deyil,
Hər dərdi çəkmək də çox asan deyil.
Bəxtimiz gülməsə, biz birləşməsək,
Vallah, bu zamanə günahkar deyil.

15.1.1996.

DEYƏSƏN, DEYƏSƏN UNUDACAĞIQ

Torpağım düşməndə, dağım düşməndə,
Yaşıl meşələrim, çayım düşməndə,
Ulu qəbirlərim, gorum düşməndə,
Deyəsən, deyəsən unudacağıq.

Daşaltım, Çaylağım, Xocalım dərddə,
Ağdərəm, Şuşam da, Laçınım bərkdə.
Ağdam, Füzulim də Qubadlı dərddə,
Deyəsən, deyəsən unudacağıq.

Zəngilan, Cəbrayıl, Kəlbəcər deyir-
Biz ki, yaxındayıq, çox uzaq deyil.
Qovun düşməni siz, əzin yağını,
Mənfur işğalçıdır, el, dünya bilir.

Bu ellər əsirdir düşmən əlində,
Şəhid ruhlarımız dolanır yerdə,
Sorurlar:-bəs nə vaxt qayıdacağıq?
Deyəsən, deyəsən unudacağıq.

Türk oğlu, ayağa qalxmaq vaxtıdır,
Bizi haraylayır cəvşuq ellər.
Vətən yaralıdır, qanı dayanmır,
Silaha çağırır bizi o yerlər.

Bax, eşidirsənmi?-çağırır o səs,
Bizi haraylayır, əsirlər səs-səs.

İntiqam-intiqam çağırır Vətən,
Deyəsən beləcə unudacağıq.
Yox, yox, yox, biz mütləq qayıdacağıq,
İnanın, biz mütləq qayıdacağıq.

05. 12. 1998.

ATAMA

Atam Nəriman Bağırova ithaf edirəm.

Günəş anadırsa, torpaqdır ata

Namərd o kəsdir ki, atasın ata...

M.Ə. Kaşkari

Onda uşaq idim, onda gənc idim,
Onda övlad idim, lap nadinc idim.
O vaxtlar həm çılğın, həm də dinc idim,
Atamı hamıdan güclü bilmişəm.

Atam həssas qəlbli, hamıdan kəsən,
Ən adi bir sözə salamı kəsən,
Evdə valideynim, dərsdə müəllimim,
Atamı müqəddəs insan bilmişəm.

Qəlbi düz, dili düz, əqidəsi düz,
Yalan danışsaydın ondan əlin üz.
Xoş rəftar, şirin dil, gülümsər bir üz,
Daxili ən zəngin adam bilmişəm.

O idi idealım, o idi andım,
Ona bağlı idi, hər iftixarım.
müdrək məsləhəti, xeyir-duası,

Atamı xeyirxah ata bilmişəm.

Hərdən-hərdən küsüb, inciyən zaman,

Ya da ki, sözündən mən çıxan zaman,

Anam kömək edib barışdırardı,

Atam o saat bağışlayardı.

Son vaxtlar nədənsə atam bərk küsüb,

Anam da niyəsə pərişan düşüb.

Yəqin incitmişəm, qəlbi sınıbdı,

Məndə bu nadinclik yaman dəb düşüb.

Deyəsən bu küsmək uzun çəkəcək,

Nəsə olacaqsa allah biləcək.

Bilirəm onu da, elə məni də,

Bu dərd çürüdəcək, dərd öldürəcək.

27. XII.1998.

DƏRDLİLƏR

Bu dünyanın dərdi-səri bir cürə,

Adamların dərd-qəmi də min cürə.

Deyəmmirsən hər dərdi sən kimsəyə,

Dərd üstündən dərd gətirir bir cürə.

Dərd birdimi, dərd beşdimi, dərd lap çox,

Dərd üstündən hey dərd gəlir sayı yox.

Ürək gerek bu dərdlərə tab edə,

İstər varlı, istər kasıb fərqi yox.

Adam var ki, çörək dərdi hey çəkər,

Adam var ki, pullarını dəstələr.

Adam var ki, şöhrət üçün qıy çəkər,

Adam var ki, xəstədir hey can verər.
Varın varsa, imkansıza gülmə sən,
Fikirləşmə sən xoşbəxtsən, dərdsizsən.
Mal-dövlətin üstündə ki, əsirsən,
Demək əsil bədbəxt dərqli özünsən.

Paltar dərdi, çörək dərdi, mal dərdi,
Adamları üzən elə bu dərddi.
Torpaq dərdi, Vətən dərdi, həsrəti
Qürbət eldə yaşayançün bir dərddi.

İnsan gerek naşükür də olmaya,
Tale adlı qismətinə şükr ola.
Halalını, haramına qatmaya,
Taylı-tayın, babın tapa bir ola.

Min bir dərdi bir sevincə qatırıq,
Gah səbirlə, ümidlə dolanırıq.
Hərdən düzü əyriyə də satırıq,
Gah qabağa, gah dala boylanırıq.

Dünya özü dərd əlindən fırlanır,
Əsrləri yola salıb, qocalır.
Dərd əlindən insan ömrü qısalır,
Dərd qurtarmır ki, qurtarmır, çoxalır.

Bu dünyanın dərdi-səri bir cürə,
Adamların dərd-qəmi də min cürə.
Deyəmmirsən hər dərdi sən kimsəyə,
Dərd üstündən dərd gətirir bir cürə.

04. 05. 1999.

AD GÜNÜMƏ HESABAT

Qırx dörd yaş nədir ki, ad günü keçirəm,
Ömrümün yarısı olmayıb hələ.

Çalışdım ömrümü sakit keçirəm,
Qovğasız həyatım bitməyib hələ.

Gah sevgi yolunda şimşək tək çaxdım,
Gah alova dönüb yandırdım, yaxdım.
Haqq deyib, əlimi haqqa uzatdım,
Daşa çırpılsam da qorxmadım hələ.

Daim qeybətlərə məruz qalsam da,
Tənqid olunsam da, təhqir olsam da,
Yaxşılıq etməyə hey can atsam da,
Həyatda özümü tək gördüm hələ.

Mən ki, cəmiyyətdə adi insanam,
Nə varlı, nə kasıb, sadə adamam.
Düz məslək, saf sevgi mən axtaranam,
Bunların heç birin tapmadım hələ.

Daim axtarışda, qulağım səsdə,
Nəyi aradımsa düz durdu tərs də.
Kimə inandımsa nəhs çıxdı, nəhsdə
Bəxtim açılmaz ki, açılmaz hələ.

Alın yazısıdır, təleyimdir bu,
Ömrümün yarısı olmayıb hələ.
Qalan yarısını axtarıram mən,
Bəlkə xoş günlərim gələcək hələ.

08. 02.1999.

MƏN ƏSGƏRƏM

*Azərbaycan Ordusunda xidmət edən bütün
balalara ithaf edirəm.*

Mən əsgərəm, bil anacan, getməliyəm,
Bir il yarım xidmətimi etməliyəm.

Bu bir borcdur, Vətənimin çağırışına
Od-alovun içindən də keçməliyəm.

Bu səngərdir, icazəsiz getmək olmaz,
Əmr olunub, burdan quş da uça bilməz.
Bu sərhəddir, burda gözü qırpmaq olmaz,
Əmr varsa, müzakirə ola bilməz.

Borcumdur ki, komandirin hər əmrinə,
Ləyaqətli əsgər kimi əməl edəm.
Azərbaycan Ordusunun şərəfinə,
Əsgər kimi öz xalqıma xidmət edəm.

Bura əsgər kazarması, öz evimiz,
Burda yatıb dincəlirik, məşq edirik.
Komandirlər həm atamız, əzizimiz,
Biz kişilik məktəbində bərkiyirik.

Mən əsgərəm, hər çətinə dözməliyəm,
Torpağıma göz dikəni əzməliyəm.
Həm anamın, həm Vətənin namusunu,
Ölsəm belə qeyrətini çəkməliyəm!

15. 07. 2000.

QONŞULAR

Deyirlər, yaxın qonşu, uzaq qohumdan yaxşı,
Deyirəm ki, nə olar, yaddansa qonşu yaxşı.
Ancaq qonşun pisdirsə, oradan tez köç qurtar,
Bax, bunu necə demiş, atalar sözü yaxşı.

Yaxşı qonşu heç bir vaxt ələ düşməz bunu bil,
Yaman qonşuda nə çox yava ağız, yaman dil.
Öz gözündə tir görməz, səndə çöpü axtarar,
Dalda danışmaq, qeybət adətidir elə bil.

İşi düşsə qapında boynu bükük dayanar,
Öz xeyriçün dil tökər, sanki bir az utanar.
Sabahını unudar, dilindən zəhər yağar,
Dalaşmaqçün hazırdır, durar hirsli dayanar.

Nahar yumurta istər, axşam qatığa gələr,
Gecə saat ikidə telefonla zəng edər.
Vay o gündən yox desən, o an qaşqabaq tökər,
Özündən razı halda hər an səni dəng edər.

Yəqin ki, hər məhlədə vardır belə qonşular,
Evlərdə dava salar, məhəllədə ağlaşar.
Aylar, illər ötüşər peşman olar, barışar,
Ancaq pis gündə yenə qonşulardır, qonşular.

Deyirlər, yaxın qonşu uzaq qohumdan yaxşı,
Deyirəm ki, nə olar yaddansa, qonşu yaxşı,
Ancaq qonşun pisdirsə, oradan tez köç qurtar,
Bax, bunu necə demiş, atalar sözü yaxşı

01. 11. 2001.

ULU RƏHBƏR

*Azərbaycan Respublikası dövlət müstəqilliyinin
10 illiyinə...*

Ulu türk xalqının əməl çırağı,
Çevirdin cənnətə sən bu torpağı.
O gündən sevirəm sərhədlərində
Bir daha enməyən üçrəng bayrağı!

Sayəndə ellərin çıxdı ağ günə,
Qaytardın xalqımı müstəqilliyə.
Min illik bəxtiyar bir kainatı,
Sən qurdun, yaratdın onu bir günə!

Ömrünün yarısını bəxş etdin xalqa,
Ey ulu rəhbərim, yaşa, min yaşa.
Xalq sənə arxadır, sən dayaq xalqa,
Tarixlər boyunca adınla yaşa!

Müstəqil torpağım, Azərbaycanım,
Yüz yaşı qoy olsun Heydər babamın.
İnşallah, qaytarar bu torpaqları,
Bu odlar yurdunun müdrik insanı!

19.IX. 2001.

MƏNİM MÜSTƏQİLLİYİM,
DÖVLƏT MÜSTƏQİLLİYİM

*Azərbaycan Respublikasının dövlət
müstəqilliyinin 10 illiyinə...*

Azadlığın, tufanın alovundan yarandı,
Azadlığın günəşin keşiyində dayandı.
Üç rəngli bayrağımla xalqına arxalandı,
Mənim müstəqilliyim, dövlət müstəqilliyim.

Yeridi qoşun-qoşun düşmən Bakı üstünə,
Vuruşdu küçələrdə vətənpərvər igidlər.
Qanlı yanvarla gəldi vətənime güllələr,
Mənim müstəqilliyim, dövlət müstəqilliyim.

Hələ dağ kimi uca zirvələr qarşıdadı,
Azərbaycanı quran müdrik Heydər babamdı.
Avropadan düz Çinə "İpək yolu" açandır,
Mənim müstəqilliyim, dövlət müstəqilliyim.

Qaçqınların dərd-səri, ah-zarı alınacaq,
İşğal altında torpaq düşməne gor olacaq.
Ali Baş Komandanım orda zəfər çalacaq,
Mənim müstəqilliyim, dövlət müstəqilliyim.

Artıq hamiya bəlli qələbə bizimlədir,
Düz on ildir yurdun sərvəti dənizlədir.
Düşmənlərim qovulur müstəqillik bizdədir,
Mənim müstəqilliyim, dövlət müstəqilliyim

29.IX. 2001.

İNSAN

*"İnsan ən mürəkkəb məxluqdur, hissiyatsız insan
ən bədbəxt adamdır". D. Didro.*

İnsan mürəkkəb məxluq, insan bəşər övladı,
İnsan doğulan anda olmuş Adəm övladı.
İnsanın bir adı var, doğulanda qoyulur,
İkinci ayamadır, qazanır o, bu adı.

İnsan iradəsinin zəif, güclü, olması,
Xasiyyəti-mehriban, ya da bədnam olması,
Qəlbində pak, ya çirkin hisslər oyanarsa,
Mühitdən asılıdır hər tərbiyə forması.

İnsan sevir-sevilir, eşqinə sadıq qalır,
İnsan aldanır, ya da özü aldadan olur.
Onun damarlarında axan qan qırmızıdır,
Gah sevinir, gah gülür, gah da ağlayan olur.

İnsan iki cür olur-həm dağıdan, həm quran,
Həm şər, həm də ki, xeyir əməllərə qol qoyan.
İnsan iki cür olur-ya varlı, ya da yoxsul,
Əzilən təbəqəni əzir yüksəkdə duran.

Ağ dərili, ya qara seçir ağı, qaranı,
Gah ağı bərpa edir, gah da yaxır qaranı.
İnsan insanın dostu, insan insana qənim,
İnsan şüurlu varlıq seçir yaxşı yamanı.

Yaranışdan mürəkkəb məxluq olmuş bu insan,
Yaşamağa dəyərmə sən insançün yanasan,

Fəlsəfi bir düşüncə, heyrətamiz bir hikmət-
Bəşəri dəyərlərdən uca durub anasan.

12.VII. 2002.

YENİ AZƏRBAYCAN PARTİYASI- HEYDƏRİM

Azərbaycan müstəqil olan gündən varıydın,
Yanar məşəl ürəyin alovunda yanırdın.
İldırım tək sən tez-tez Naxçıvandan çaxırdın,
Müdrik siyasətində sən YAP-ınla sınandın.

Əvvəl 91-ləri çox təmkinlə dinlədin,
Xeyir-dualarınla ona YAP adı verdin.
Çıxdın neçə sınaqdan, iqtidar olaq dedin,
Müxalif olanlara yerlərini bildirdin.

Geniş xalq kütləsini öş arxanca apardın,
Yüz minlərlə insanı ətrafına topladın.
Heydər Əlirza oğlu adına arxalandın,
Yeni Azərbaycan Partiyası yarandı.

On illik yubileyində təbrikinə gəlmişəm,
Ey müdrik rəhbərim, səninlə yüksəlmişəm.
Üzv olduğum YAP-ında beləcə bərkimişəm,
Möhtərəm prezidentim, səni qəlbən sevmişəm.

Bu YAP-ım, bu bilətli, bu da mənim ürəyim,
Bakı paytaxt, Naxçıvan Şərqə qapı, dirəyim,
Yeni Azərbaycanın Partiyası-Heydərım,
Heydər oğlu İlhamdır, İlhamdır gələcəyim!
Heydər oğlu İlhamdır, İlhamdır gələcəyim!

26.X. 2002.

TƏKBƏTƏK QALMIŞAM

Yaxşı ki, insanın yaddaşı vardır,
Yaddaş keçmişləri hey xatırladır.
Yaxşı ki, insanın ömrü çox azdır,
Yoxsa yaddaşları tez unudardı.

Yaddaş ötən ömrün xatirələri,
İnsanın keçdiyi həyat yoludur.
Uşaqlıq çağların incəlikləri,
Ailə albomunun ilk simvoludur.

Yarı ac, yarı tox keçən günləri,
Hərdən ağladığı o gecələri,
Yıxılıb-durduğu dar küçələri,
Xatırlar o əziz səhnəcikləri.

Nə tez sona çatdı gənclik illəri,
Sanki şimşək kimi çaxıb tez ötdü.
Bir də ayıldı ki, sevdiyi pəri,
İlk məhəbbət kimi alışıb söndü.

Tutub saxlamadı, heç dayanmadı,
İlk eşqin sehrini o duyammadı.
Utandı, ya qorxdı, danışammadı,
Yandı, hey alışdı, qəlbin açmadı.

Bir də ayıldı ki, lələ köçübdür,
Sevdiyi o qız da gəlin köçübdür.
Gənclik məhəbbəti, ilk səadəti,
Qəlbin tar-mar edib, didib-tökübdür.

Beləcə ömrünü verərək bada,
Səhvlər buraxaraq iz salıb yola.
Həyatın ləzzətin o dada-dada,
Gah inadkar, gah da olub üzyola.

Sanki yuxudaydı, o nağıldaydı,
Çətin ki, özünü o unudaydı.
Olub keçmişləri, gələcəkləri
Yaddaş təqviminə bir gün yazaydı.

İndi qurd keçinin nəyini yeyib?
Bəlkə o günlərə bir qayıdaydı?
Yaşın nə fərqi var, sevirəm deyib,
Keçmiş xatirəyə dönüb baxaydı.

Qurduğum ailənin nə günahı var,
Mən ki, qəlb evimi özüm yıxmışam.
Keçmişlə indinin yer-göy fərqi var,
Xatirəmlə mən təkbətək qalmışam

20. 11. 2002.

YA ACISAN, YA DA Kİ ŞİRİN

Adicə bir həyat tərzini keçirirəm mən,
Səhər evdən iş yerinə tələsirəm hey.
İş yerimin adı muzey, başım qarışır,
Ömür keçir yavaş-yavaş qocalıram hey.

Gah bir əşya, gah bir yazı ələ keçirib,
Ya tarixin, ya məkanın araşdırıram.
Gah da uçuq bir qalanın daşın çevirib,
Solğun əski yazısını qatışdırıram.

Gün ərzində iş günlərim çox sakit keçir,
Axşam isə evə dönmək həvəsim gəlmir.
Bezdirici axşamlarım qalmaqal keçir,
Arvad söyür, uşaq saymır, yatmağım gəlmir.

Hey küsürəm bu bəxtimdən, özüm-özümdən,
Bu qəribə taleyimə təəssüflənirəm.
Hərdən həyat sönük olur, düşür gözümdən,
Niyə belə dözümlüyəm, təəccüblənirəm.

Əvvəl gənclik eşqi ilə aşib-daşardım,
Güclü, gözəl duyğularda yaşıllaşardım.
Həyatdakı burulğanlar atıb-tutduqca,
Doğma yaxın taleyimdə mən tapışardım.

Məhəbbətim gah kədərli, gah da gileyli,
Cavan ömrüm təlatümlü keçdi, gah sirli.
Qorumadım saf eşqimi, qədrin bilmədim,
Gözü yaşlı baxdı mənə sevgim səbirli.

Elə bil ki, küskün həyat bəxtimə düşüb,
Bacarmıram, çünkü bürcüm "Su tökən" düşüb.
Bu gün həyat sanki mənə əlbəyaxadır,
Anlamıram, ömrüm yarı, bəxtim büzüşüb.

Ağır, gərgin günlərimi yaşayammıram,
Bir dil tapıb bu həyatla barışammıram.
Sancır mənim bu küsəyən ürəyim sancır,
Dərd, qəmimi ürəyimdə daşıyammıram.

İqlim dönür ancaq dünya yerində durur,
Bu dünyaya gələn insan bir həyat qurur,

Ömrü bada verə-verə tezəcə də solur,
Ya da birgə ömür sürür, belə də olur.

Həyat şirin, yaşamaqsa ondan da şirin,
Ömür qısa, vaxtın yoxdur, sayasan birin,
Zaman keçir, qocalırıq sənə, ey dünya,
Heç bilmirik ya acısan, ya da ki şirin!

10.X. 2002.

XOCALILAR, XOCALILAR, SOYQIRIMLAR...

26 fevral 1992-ci ildə ermənilər XX əsrdə 3-cü dəfə olaraq Xocalıda misli görünməyən soyqırım həyata keçirdilər. Əhalinin yarısından çoxunu qırıb, əsir etdilər və qaçqın vəziyyətinə salaraq, Xocalı şəhərini yer üzündən sildilər...

Doxsan iki faciəsi yadımızdan çıxmır hələ,
Nələr olmuş, o illərdə nələr hələ.

Onda "qonşu", indi düşmən qurmuş tələ,
İgid türkə ermənilər gəlmiş kələk,
Yandırıldı, Xocalı da getdi belə!

Atəş yağır, ətə batır ox güllələr,
Toplar atır, uçularaq yanır evlər.

Namus gedir, əldə qalır qız, gəlinlər,
Kimi gördüm ayaqyalın, yalın əllər,
Yandırılmış Xocalının səsi mələr!

Ana gördüm mərfəcini açıb belə,
Saçlarını dağıdaraq verib yelə.

Qan sağılmış gözlərində kədər elə,
Haray salır, hey çağırır kömək elə,
Yandırılıb, Xocalı da getdi belə.

Körpə gördüm almasını sıxıb əldə,
Cavan gördüm ağzı, burnu, qandı dil də.
Qoca gördüm yandırılmış cəsəd yerdə,
Bir qızın da yarıçılpaq döşü çöldə,
Xocalılar Xocalısız batıb dərde.

Bu nə dəhşət, bu nə bəla verib bizə,
Laqeyidlik mərazində batıb dizə.

Bir milləti qırdırırlar o dinsizə,
O vaxt kömək etmədilər kimsəsizə,
Qaçqın olub, qırıldılar Xocalılar.

Bu tufanın qabağını almadılar,
Gavuruları ordan hələ qovmadılar,
Xocalılar əsirlikdə qocaldılar,
On ildir ki, matəm, libas yasdadırlar,
Xocalılar, xocalılar, xocalılar!

Mən bu şəri yazdım, əldə əsdi qələm,
Həyəcədən damarımda qanım dondu.
Hər il bu vaxt yaddaşlarda "yaşıl ələm",
Sanki həyat dayanıbdır, bu da sondu.

Azərbaycan qədim, ulu türk soylu xalq,
Bəxtin varmı, yoxdur bunu bilir Allah!

Şah İsmayıl, Səfəvilər, cəngavər xalq,
Bu da sənin əcdadındır, desin Allah!

Neçə tarix müstəqillik əldə etdin,
Paxıl qonşu hikkəsindən yatammadı.
Qorqud kimi boy boyladın, sən cəng etdin,
Ancaq düşmən sənə heç vaxt batammadı.

Bu bir faktdır, azəri türk, sən comərd sən,
Basdığının heç vaxt başın kəsməmişən.
Bu da şansdır, odlar yurdu, sən Vətənsən!
Yazıq bilib neçəsinə yer vermisen.

Sən demə bu əfi ilan ermənidir,
Axçı deyib, dığa deyib, kirvəmizdir.
Hayes, türkes, deyib söyən ermənidir,
Bizi yaman günə salan kirvəmizdir.

Bir əsrdə neçə qırğın törətdilər,
Bütöv xalqı sürgünlərə göndərdilər.
Gördülər ki, tamam qırıb çatmadılar,
Torpaqları hissə-hissə zəbt etdilər.

Bu yüz ildə neçə doğma ellər getdi,
Gah "bolşevik", gah erməni tüğyan etdi.
Zəngəzurun, İrəvanın soyun qırıb,
Azərbaycan torpaqların hayes etdi.

Viran qoydu Qarabağın ellərini,
Həm Şuşanı, həm Laçını qaçqın etdi.
Boyayaraq al-qana türk çöllərini,
Qırıb tamam Xocalını məyus etdi.

Şaumyanlar, Lalayanlar, neçə yanlar,
Qənim olmuş bu xalqımın amalına.
İki milyon türk soyuna susayanlar,
Boyanacaq erməni öz qanına.

Körpələrin günahı nə, süngüdədir,
Qız, gəlinin günahı nə, sürgündədir.
Bu xalqın günahı nə türküdədir?
Bilməmişik matəmimiz bu gündədir.

İndi hər yerdə gözü yaşlı vardır,
Kimi oğul, kimi namus hayındadır,
Tarix özü soyqırımı xatırladır,
Güclü olur türk özünə qayıdandır.

Haqq-ədalət təntənəsi gəlib çatıb,
Ey türk oğlu, ayağa qalx, haqq sənindir,
Erməninin əcəli də gəlib çatıb,
O torpaqlar, o el-oba sənindir.

Ana torpaq, gözəl diyar Vətənimсэн!
Gözünü aç, ətrafa bax türk oğlu, sən,
Qoy hər zaman xalqım desin:- Heydərimsən!
Vətənimсэн, Vətənimсэн, Vətənimсэн.

27.III. 2002.

ÇAŞIB QALMIŞAM

Bilirəm ki, gəncliyim, məndən uzaqlaşmışan,
Xatirələrə dönüb, məni yadırgatmışan,
Gəncliyimin baharı nə vaxt getdi bilmədim-
Onu da qocalığın qucağına atmışam,
Görən belə mən niyə tamam çaşib qalmışam?!

Həyatda dostlarımın sayı tez-tez artsa da,
Məhəbbət yollarında ömrüm yarı olsa da,
Yaxşılardan içində paxıl, xain çıxsada,
Solmaz gənclik eşqimi indi daşa çalmışam.
Görən belə mən niyə tamam çaşib qalmışam?!

Qəlbim həmişə açıq, xoş niyyətli olubdur,
Kimə dostum demişəm, sonra düşmən olubdur,
Ən yaxın qohumlarım məndən uzaq olubdur,
Sən demə məhəbbəti bir yalana satmışam.
Görən belə mən niyə tamam çaşib qalmışam?

Gəncliyim tamam başqa, indi başqalaşmışam,
Onda qayğısız olub, indi qayğılanmışam,
Atamı itirmişəm, anamla tək qalmışam,
O da elə hey deyir, mən atasız qalmışam,
Görən belə mən niyə tamam çaşib qalmışam?!

Ata ocağındadır sonlu şik qardaşımız,
Bir tək qızı da vardır, Firəngizdir anamız,
Deyirəm ki, a qardaş, bir oğul ək, atamız,
Ruhu şad olsun deyə:- onu başa salmışam,
Görən belə mən niyə tamam çaşib qalmışam?!

Xəyallarım dolaşır, özüm yaddan çıxıram,
Elə bil ki, hamının dərdinə mən qalıram,
Ömrüm yarı olmamış, elə bil qocalıram,
Buna səbrim çatmayır, hövsələsiz olmuşam.
Görən belə mən niyə tamam çaşıb qalmışam?!

Çox vaxt yazdıqlarımı yazıb, qurtarammıram,
Elə bil ki, fikrimi tamam çatdırarammıram,
Bu yaşımda özümü daha aldadammmıram,
Bilə-bilə işimi mən düyünə salmışam,
Görən belə mən niyə tamam çaşıb qalmışam?!

İçimdə qovruluram, çölüm özgə yandırır,
Üzdə deyib, gülsəm də, çoxu qeybət bağlıyır,
Pis günün ömrü azdır, deyib:- kiməsə qandırır,
İndi pulum yoxdursa, dünən maaş almışam.
Görən belə mən niyə tamam çaşıb qalmışam?!

06.I. 2003.

XİYABANDIR ANDIMIZ

Azadlığı qorumaqçün biz şəhidlər vermişik,
Burda yatan oğulları Vətən basıb bağrına,
Bayraqdakı qırmızı qan sizinkidir çəkmişik,
Vətən sizi unutmayır, gül-çiçəkdir məzarınız!

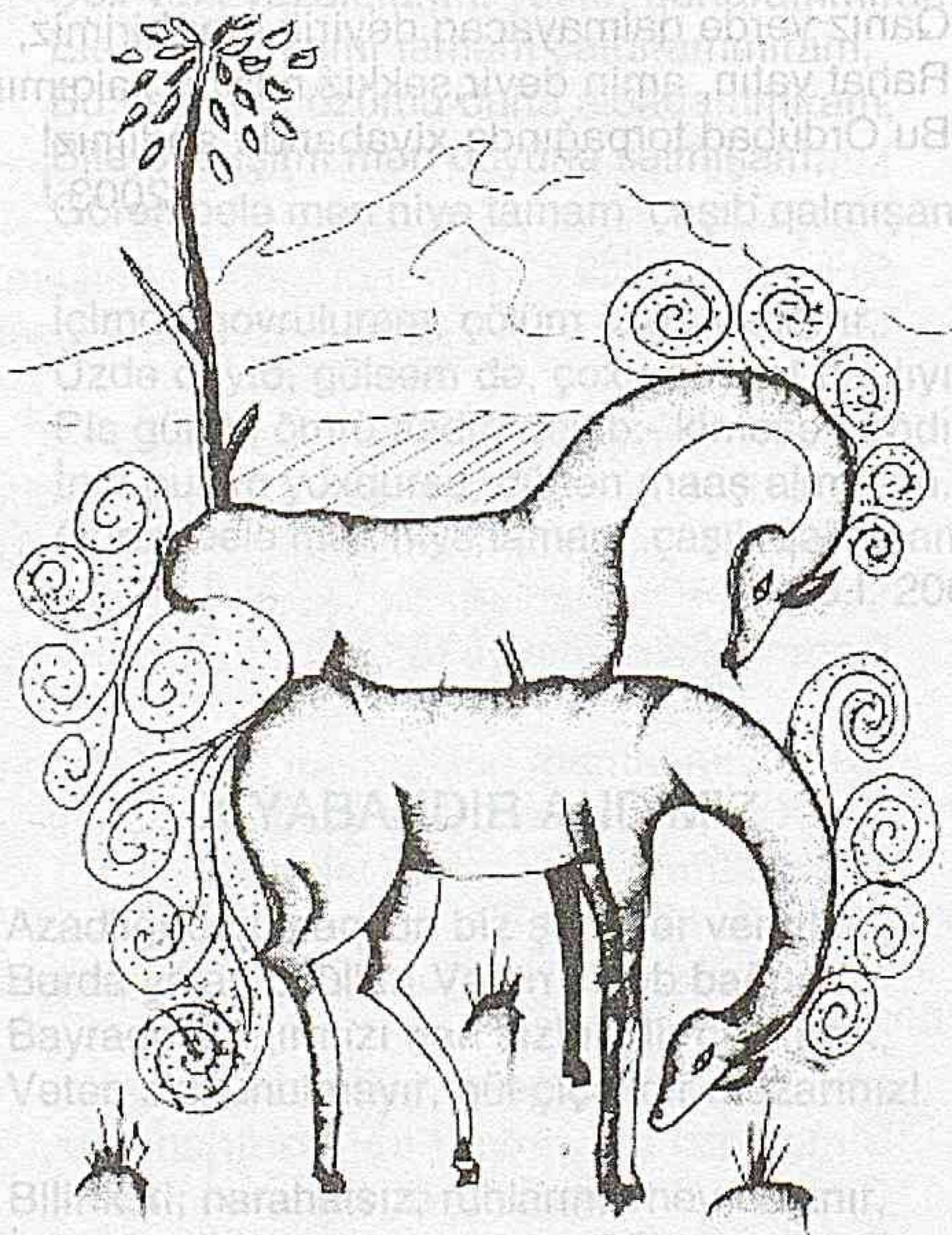
Bilirik ki, narahatsız, ruhlarınız hey dolanır,
İşğal altda qalan torpaq azadlığı haraylayır.
Milyon qaçqın dönmək üçün həsrətindən qovurlanır,
Rahat yatın şəhidlər, alınacaq intiqamınız!

Qanlı-qada illərini Siz mərdliklə yaşadınız,
Şəhid olub, bu torpağı qanınızla suvardınız,
Vətən eşqin, sevgisini özünüzlə apardınız,
Bu Ordubad torpağında Xiyabandır andımız!!!

On bir ildir müstəqildir Vətənimiz, dilimiz,
Hər il sizi yada salır, unutmayır elimiz,
Qanız yerdə qalmayacaq deyirik, hər birimiz,
Rahat yatın, amin deyir, səkkiz milyon xalqımız!
Bu Ordubad torpağında xiyabandır andımız!

2003.

ƏSRDƏN ƏSRƏ VƏ YA...

ƏSRDƏN ƏSRƏ

Keçir iki min il, XX əsr,
Ötür keşməkeşli ziddiyyət əsr,
Gəlir yeni era, təzə bir əsr,
Yazılır tarixə daha bir əsr.

Ötən əsrimizdə nələr görmədik,
Çarizmin zülmünü, istibdadını,
Ötən əsrimizdə nələr etmədik,
İnqilab yaradıb, sovetlikləşdik.

XX əsri illərə böldük,
20 il bandit, kulak izlədik,
Bizləri öldürən erməni gördük,
Yenidənqurmayla avam biz olduq.

Ötən əsrin sonu torpaq işğalda,
Bir milyon qaçqınım yurdun istəyir.
Diğalar at çapır Qarabağ darda,
Vuruşmaqçün igid əsgər istəyir.

Gərək bu əsrimiz Türk əsri olsun,
Sıyrılan qılınclar od-alov saçsın,
Gərək torpağımız tam azad olsun,
Yağılar heç bir vaxt ayaq açmasın.

05.I. 2001

MİLİSDƏ AŞKAR DEMOKRATIYA

Bax, beləcə keçir milisdəki günlərim,
25 illikdir mənim əsas xidmət illərim.
Nələrsə usandırır, ürəyim çox sıxılır,
Qərar tutmur hər səhər bu şöbəyə getməyim.

Beş dəqiqəlik iclasa hamısı qulaq asır,
Hərə bir söz söyləyir, kimisi gopa basır.
Rəis tənqid eləyir, bizə düz yol göstərir,
Zampalit də hərdən bir araya nifaq salır.

SEDM-mi söz versə də ancaq zakaz gözləyir,
Yuxarıdan göstəriş, əmr, fərman gözləyir.
Sahə inspektoru gözdən pərdə asaraq-
Saxta rəqəmlərlə rəhbərliyi gücləyir.

Açılmamış işlərə "CAX" gözlərini döyür,
İl tamam olsun deyə hey dizlərini döyür.
Hiyləgər canilərin qabağından qaçaraq,
Qorxusundan üzdə yox, dallarınca hey söyür.

Pasportstol tərپənmir isti, rahat otaqdan,
Fikirləşmir bu kimdir, elə hey pasport verir.
Anket-anket kəlməsin dilində əzbər edib-
Gözə küllüf etməklə, hamıya dostam deyir.

"İTEİR" az yaşlılar, işində işləmirlər,
Məzuniyyət yerinə ehtiyat qüvvədirlər.
"DAM" müfəttişləri reyde çıxmır gülürlər,
Sərxoş sürücülər də 110 deyib sürürlər.

Gecə milisləri də postlarında yatırırlar,
 Bölmə rəisini də veclərinə almırlar.
 Növbətçilər də heç vaxt onları yoxlamırlar-
 Kimin nə vecinə ki, asayişə baxmırlar.

Xidmət düşüb aşağı, intizam da pozulub,
 Siyasi rəhbərlik, öhdəliklər doldurur.
 Kommunistlər partkomu saymır üzünə durur-
 Nəsihətlər kar salmır rəhbərlik yorulur.

Söylə nədəndir belə Ordubadda deyirlər,
 Ordubad milisləri çox "aferist" deyillər.
 Ya da xəbərləri var oğruları bilirlər,
 Dövlətdən maaş alıb müftə çörək yeyirlər.

08.03.1988.

CİBLƏRİ BOŞ, PULSUZ ADAM...

*Bakıda bir tələbə yoldaşıma rast gəldim,
 gileylənib iş tapa bilmədiyindən və yaxın
 qohumlarının nankor-luğundan danışdı...*

Gəzirəm mən Bakını qarış-qarış,
 Burda yad, tanışlar, qohumlar da çox,
 Duxun var söz soruş, bir "para" danış,
 Ciblərim bombadır, pulum da ki, yox.

Qohumlar salamı çox güclə alır,
 Kefini sormamış qaşqabaq salır,
 Elə ki, dərindən bir xəbər tutur-
 Fırladıb araya başqa söz salır.

Beləcə aylarla gəzdim şəhəri,
Kimsə maraqlanıb, xəbər tutmadı,
Yatdım acqarına, açdım səhəri-
Sutkada yediyim bircə almadı.

Bilirəm yaşamaq çətin, çətin,
Dərdimi kiməsə açə bilmirəm.
Bir tikə çörəyi qazanmaq çətin,
Daha səbrim dolur, dözə bilmirəm.

Hərdən nikbinləşib, bədbinləşirəm,
Fikirli gəzirəm mən bu şəhəri.
Çox vaxt ürəyimdə ölgünləşirəm,
İradəm çatmır ki, içəm zəhəri.

Sanki tək-tənhayam, bir kimsəm də yox,
Bu gündə ac yatdım, cibdə pulum yox,
Yaşamaq üçün mən hey iş axtardım-
Baxtım da bağlanıb, bir açanım yox.

Sevirəm həyatı, bu insanları,
Nə olsun cibim boş, pulum da ki, yox,
Göydən Allah baxır, qorxun siz barı,
Kimisi ac yatır, kimisi də tox.

Dərdi olan milyonlardan biriyəm,
Kimə deyim bu söhbəti, sözü mən,
Hamı qaçır, elə bilir ölüyəm-
İnciyirəm hamıdan mən, düzü mən...

Bakı şəhəri, 24.II.1997.

VETERANAM

*Azərbaycan Vətən Müharibəsi Veteranlar Birliyi
üzvlərinə ithaf edirəm.*

Veteranam, bu söz məndə qürur doğur,
Veteranam, həm də məndə Vətən durur,
Mənfur düşmən nə qədər ki, məhv olmayıb,
Vuruşmaqçün veteran da yorulmayıb.

Mən əsgərəm Vətənimdə, öz elimdə,
Veteranam Veteranlar Birliyində,
Torpağıma göz dikənə mən qəniməm,
Sadıq bir and içmişəm mən bil, şəhidəm.

Veteransan, deyib, mənə tənə eyləmə,
Üzdə gülüb, dalda mənə şən söyləmə,
Həqiqətin acısının dadın bilsən-
Veteranı gəl özündən xar eyləmə.

Onda odlu bir qəlb yanır, alovlanır.
Təəssüflənir, keçdiyi yol hey uzanır,
Nə olsun ki, gözləri hey qayğılanır,
Ana torpaq od içində hələ yanar.

Veteranam, demək belə, mən insanam,
Öz əlimlə ermə yə gor qazaram,
Vətənimin çağırışına mən birinci-
Veteranam, veteran tək yollanaram.

23.XII. 1998.

EQOİST ADAM

*Təsadüfən əlinə vəzifə keçirmiş indiki iqtidarın
adına ləkə gətirən bəzi idarə rəhbərlərinə...*

Xain ürəklisən, yaman kinlisən.
Sevmirsən özündən başqa kimsəni,
Hamını özündən bezikdirmisən,
İstəmir bir kimsə həyatda səni.

Yaman müştəbehsən, yaman lovğasan.
Sanırsan hamıdan yüksək özünü,
Savadın yoxsa da əsl mollasan,
Kəsirsən hər yerdə haqqın sözünü.

Axı nə etmisən bu xalqa xidmət,
Hələlik Vətənə sən borclusan, sən,
Kimisi qorxudan göstərir hörmət,
Yatmısan qayanın kölgəsində sən.

Beş-altı nadanı yığıb başına,
Ağsaqqal, ziyalı saya salmırsan,
Qurunu çatırsan odun yaşına,
Bəd əməllərdən heç utanmırsan?

Çox çəkməz sənə də çəkilər əncam,
Qurduğun torlara özün düşərsən,
Açılar paxırın, olarsan bədnam,
Birini bilsən, birini bilməzsən.

14. 02.1999.

ƏVVƏL YOLDAŞ, İNDİ CƏNAB OLMUŞUQ

Dövrümüz dəyişilir əsrdə,
Neçə qovğa baş veribdir 100 ildə,
Yaşamışıq, ömür sürmüşük əslində,
Əvvəl yoldaş, indi cənab olmuşuq.

Xan, bəy, gəda dövrənini keçdilər,
Yoldaş olub, proletarı seçdilər,
Neçə-neçə qurultaylar etdilər,
Əvvəl yoldaş, indi cənab olmuşuq.

Sosializmin təntənəsin quranlar,
Neçə-neçə öhdəlik dolduranlar.
14 qardaş, "böyük qardaş" yapanlar,
Əvvəl yoldaş, indi cənab olmuşuq.

Soy kökümüz qarışırdı qazanda,
Azərbaycan dilimiz ruslaşanda,
Azadlıqçün imperiyanı yıxanda,
Əvvəl yoldaş, indi cənab olmuşuq.

Bu yüz ildə şəhidimiz nə qədər,
Qaçqın, köçkün, sürgünümüz o qədər,
Torpağımız əldən gedib nə qədər.
Əvvəl yoldaş, sonra cənab olmuşuq,
Onda kirvə, indi düşmən olmuşuq,

Əsr bitir, qovğamızsa bilməyir,
Torpağımız yad əllərdə inləyir,
Azad Vətən bütövlüyü istəyir,
Həm yoldaşı, həm cənabı səsləyir.

Köhnə əsr təzə əsrə gəl deyir:-
Müxalifət iqtidarı şərləyir,
Qarabağsa bizdən qeyrət istəyir,
Yoldaş, cənab, Azərbaycan olmuşuq.
O vaxt yoldaş, indi cənab olmuşuq.

14. 01. 1999.

MƏNİM ƏSGƏR OĞLUM

*Azərbaycan Ordusunda qulluq edən tək oğlum
Səttara ithaf.*

Vətən səni səsləsə,
Əmrinə müntəzir ol!
Yurduna düşmən gəlsə,
Vuruşmağa hazır ol!

Xuda hifz etsin səni,
Özünü qoru oğlum.
Bir qız sevirsə səni,
Eşqini qoru oğlum!

İnşallah qayıdarsan,
Atan, anan sevinər,
Düşməni də qovarsan,
Ana Vətən sevinər!

Xuda hifz etsin səni,
Özünü qoru oğlum.
Bir qız sevirsə səni,
Eşqini qoru oğlum!

Anan gözlər yolunu,
Bacın sevər yolunu,
Atan bir tək oğlunun-
Eylər vallah toyunu.

Bu müqəddəs Vətənin
Andına sadıq oğlum,
Düz əqlin, həm ilqarın-
Mənə çəkmisən oğlum.
Xidmət et, çalış oğlum,
Mənim ay əsgər oğlum!

12. 07. 2000.

DÖVRİ MƏTBUATDA

Bitib-tükənməyən arzularımız,
Yazılıb qəzetdə, ilk mətbuatda,
Həyatda yüklənən qayğılarımız,
Çox vaxt da həll olub tez mətbuatda!

Mətbuat dövrümüz, inqilabımız,
Mətbuat sözümüz, azadlığımız,
Mətbuat özümüz, həm amalımız,
Yaşıl işıq olub söz mətbuatda!

Məkrli niyyətlər cuşa gələndə,
Haqqa, ədalətə sipər çəkəndə,
Namuslu adamlar şərə düşəndə,
Qəlblərə nur salıb yol mətbuatda!

Şayiələr, yalanlar, söz azdıranlar,
Xalqı çaş-baş salıb qarışdıranlar,

Tənqid atəşi ilə yaxalananlar,
Haqq sözə yol açıb düz mətbuatda!

Baş verən global dəyişikliklər,
Sensasiyalı xəbər, həm çevrilişlər,
Dünyaya səs salan hər yeniliklər,
Xalqa çatdırılır bu mətbuatda!

Jurnalist ömrünün mənasıdır bu,
Dördüncü hakimiyyət yiyəsidir bu,
Xəbərlər carçısı, xəbərdardır o,
Nə desən aşkardır dil mətbuatda!

İndisə nəşirlər artır, çoxalır,
Hərə öz adına bir qəzet açır,
İmzalı, imzasız xəbərlər yayır,
Yayım mətbuatda, dövrü mətbuatda!

13.VII. 2001.

TARİX MUZEYİ

Ordubad rayon Tarix-diyarşünaslıq muzeyinə...

Burda əsrlərin tarix yaddaşı,
Toplanmış muzeyə "Gilan" daşları,
Burda babaların ulu yaddaşı,
Sinə baş daşları, qəbir daşları.

Orta əsrlərdən hey xəbər verən,
Gil küpə qabları, saxsı parçası,
Üçüncü əsrə aid edilən,
Tarixin yaddaşı "Gəmiqaya"sı.

XIV əsr qədim "Buzxana",
XVI əsr qədim "Anbaras",
"Təkeşiy", "Sərşəhər", "Came", "Zorxana",
Hamısına şahid Xan Araz.

Bu yurdun memarlıq abidələri,
Neçənci əsrdən gör nələr deyir,
Bu yurdun görkəmli şəxsiyyətləri,
Dünya şöhrətli alimlər verir.

Maarifçi Sidqinin ideyaları,
Kazım Zıyanındır "Səhnə açarı",
Səidin tarixi roman janrları,
Yusifin ən məhşur ideyaları.

Gənc çəkist Rzayev Novruzunu tanı,
İbrahim Əbilov diplomat adı,
"Buhenvald" Hitlerin həbs düşərgəsi,
Əkbər Ağayevdir dillər dastanı.

Bu guşə dostluğa həsr edilmişdir,
Biri Heydər ata, biri Mustafa,
Bu guşə dostluğa həsr edilmişdir,
Hər ikisi liderdir millətə ata.

Şəhidlər guşəsi hüznü, kədərli,
Bu yurdun qəhəman igidləridir,
Həyatdan doymayıb gedən nəsillər,
Şəhidlər Ordubad ərənləridir.

Muzeyə toplanan bu eksponatlar,
Əsrdən əsrə yadigar gələr,
Ulu keçmişinə hörmət qoyanlar,
Şanlı estafeti gənc nəslə verər.

2002.

DÖVLƏT GÖMRÜKÇÜLƏRİ

Azərbaycan Dövlət Gömrük işçilərinin peşə bayramına həsr olunur...

Bu müstəqil Vətənin sadıq keşikçiləri,
Müqəddəs vəzifəni ali məqsəd bilirlər,
Hər gün qarşılaşırlar; görür çətinlikləri,
Sərhəddə keşik çəkir Dövlət Gömrükçüləri!

Bəzən sərhəddi pozan gizlin qaçaq-malçılar,
Tabe olmur qanuna, atəş açıb, qaçırlar,
Gözdən qoymur onları, tutub saxlayır hər an-
Gömrük-nəzarət postu axtarırlar, tapırlar.

Yoxlanış məntəqəsi ayıq-sayıq dayanır,
“Rastomoşka” vergisin olmayanı saxlayır,
Qara niyyətlə gələn əcnəbini yoxlayır,
Şübhəli sənədləri istintaqa yollayır.

Ölkənin qapıları tapşırılib Gömrüyə,
Gələn hər cür qonaqlar baxır burdan güzgüyə,
Bilir ki, qədəm basır bir müstəqil ölkəyə,
Burda qanunlar ali, yalan gəlməz ölçüyə!

Qılinc, qalxan Gömrüyün rəmzi nişanəsidir,
Dövlət sərhədçiləri güc, dayaq, haqq səsidir,
Azərbaycan Gömrüyü dövlətin büdcəsidir,
Azərbaycan xalqının dövlət xəzinəsidir!

16.XII. 2002.

DÖVLƏTİN DAYAQLARI, SÖNMƏYƏN ULDUZLARI

*Azərbaycan Respublikası MTN işçilərinin
qarşıdan gələn peşə bayramları münasibətilə.*

Təmiz əl, odlu ürək, dəmir iradə sizdə,
Ey Vətən oğulları millətin gözü sizdə,
Xain əllər uzansa müstəqilliyimizə,
Barışmaz mövqe sizdə, əsil sədaqət sizdə.
Dövlətin dayaqları, sönməyən ulduzları!

Həmişə hazırsınız Vətənin dar günündə,
Gözə görünməzsiniz, məxfidir hər işiniz,
Millətin həm fərəhli, həm də ağır günündə,
Sayıqsınız hər zaman maraqlıdır peşəniz.
Dövlətin dayaqları, sönməyən ulduzları.

Azərbaycan çekisti şərəfli yol seçibdir,
Uğursuz illər içrə uğurlu yol keçibdir,
Ölümün dik gözüne baxa-baxa gedibdir,
Vətən yolunda ne qurban, şəhid veribdir.
Dövlətin dayaqları, sönməyən ulduzları.

Müqəddəs qanunların keşiyində dayanan,
Cəsur qartallarsınız xalqımın oğlanları,

Dövlət sərhədlərini gecə- gündüz qoruyan,
Fədakar insansınız yurdun qəhrəmanları.
Dövlətin dayaqları, sönməyən ulduzları.

Novruz Rizayev kimi dönməyən qətiyyətlə,
Riçard Zorge yetirən qəhrəman bir Vətəndə,
Heydər Əliyev adlı tarixi şəxsiyyətlə,
Onun adıyla bağlı müstəqildir Vətən də.
Dövlətin dayaqları, sönməyən ulduzları.

Heydər məktəbi keçən qəhrəman generallar,
Düşmənləri sarsıdan əldə qılinc, qalxanlar,
Vətənə sədaqətli, xalqa sadıq oğlanlar,
Qaranlığa nur saçan, şimşək kimi çaxanlar,
Dövlətin dayaqları, sönməyən ulduzları.
Millətin mayakları, parlayan ulduzları.

2002.

TƏZƏ İLİN MÜBARƏK

Yeni il xoş gəlibdir bu diyara, Vətənə,
Gözəl Ordubadım da ilham gətirir mənə,
Bu bayram axşamında keçir məclis təntənə.
Təzə il qədəmlərin mübarəkdir, mübarək!

Gözəlləşir şəhərim, düşür yeni qədəmlər,
Bu yarıdan əlləri alqışlasın gül əllər,
Gəlmiş içək boşalsın əllərdəki qədəhlər,
Təzə il qədəmlərin mübarəkdir, mübarək!

Köhnə ilə əlvida, gəlsin təzə ilimiz,
 Körpü saldıq, yol çəkdik fərəhləndi kəndimiz,
 Yeni rəhbər gələndən düzəldi şəhərimiz,
 Təzə il qədəmlərin mübarəkdir, mübarək!

Nə gözəldir ağ qarın, bərəkətdir nübarın,
 Baharda yaşıllanar, Ordubadda bağların,
 Qurumuş arxlar dolar, aşib-daşar çayların,
 Təzə il qədəmlərin mübarəkdir, mübarək!

İnşallah bu ilimiz uğurlu il olacaq,
 Azərbaycan torpağı azad nəfəs alacaq,
 Naxçıvanım da Şərqə ipək qapı açacaq,
 Ordubad yaşıl bağlar, cənnət-məkan olacaq!
 Təzə il qədəmlərin mübarəkdir, mübarək!

24.12.2002.

AZADLIQ CARÇISI

Azadlıq carçısı ey ilk qaranquş,
 Bu nəğmə üstündə sən hey döyüldün,
 Söylədin hamıya:- Budur qurtuluş!
 Sən birdən parladsın, birdən də söndün.

Mitinqlər bürüdü Azərbaycanı,
 Azadlıq meydanı doldu boşaldı,
 Hey dedin:- azadlıq, azadlıq hanı?
 Bakı küçələri qanə bulandı.

Qanlı 20 Yanvar, ilk şəhidlər də,
 Bakıda, Gəncədə, Naxçıvanda da,

Bütün Qarabağda, didərginlər də,
Azadlıq qurbanı oldu onlar da.

Sənə asi olan bəzi qüvvələr,
Ayrılıb hərəsi bir firqə qurdu,
Sənə söylənilən haqsız kəlmələr,
Sıxdı ürəyini bu da dərd oldu.
Sən ey Türk xalqının azad simvolu,
Adın bu tarixdə yaşayacaqdır,
Ey odlar yurdunun ilk qaranquşu!
Bu vətən səni hey, hey anacaqır!

27.VIII.2000.

Q I Ş

*Bu il qış Ordubada tez gəldi, özü də çoxlu qar ilə,
soyuğu ilə... Belə qış qocaların söylədiyinə görə 43
il bundan əvvəl olub.*

Bu qar bərəkətdir, bu qar həsrətdir,
Çoxdandır mən belə qar görməmişəm,
Hər fəslin rəngi var, qış təbiətdir-
Elə bil Sibirli qışa düşmüşəm.

Bayırda qar yağır, çöllər ağappaq,
Damların üstündə qar qalaq-qalaq,
Yollar buz bağlayıb, gediş-gəliş az,
Adamlar üşüyür, ayaqda dolaq.

Uşaqlar sevinir, atılıb-düşür,
Qartopu oynayır, səs-küy salırlar,

Sərçələr üşüyür, atılıb-düşür,
Qar üstə dən gəzib hey axtarırlar.

Günəş şüasını yerə az salır,
Maşınlar yeriir çox ağır-ağır,
Günorta olmamış axşam qaralır,
Qar da ki, hey yağır, elə hey yağır.

Bu qar çox yağacaq deyəsən hələ,
Kiminə sevinkdir, kiminə kədər,
Qış da öz hökmünü göstərir belə,
Tox gülər, kasıbsa özünü didər.

Damların bacası tüstüləndikcə,
Sanki yağan qarı hissə bulayır,
Adamlar bu qardan silkələndikcə,
Tez-tez göyə baxır, başın bulayır.

Bu nədir elə bil qış da tələsir,
Qorxudur adamı lap hər bə kəsir,
Sanki hirs-hovunu göylərdə sıxıb-
Yerə ələməyə qarla tələsir.

Payızın ömründən bir həftə kəsib,
Yaman bərk gəlibdir ağ-bəyazlı qış,
Dondurub çayları, yolları kəsib,
Sərt üzün göstərir bu bəlalı qış.

12. 12.2002.

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Müəllif haqqında.....	3
-----------------------	---

VƏTƏNİM-AZƏRBAYCAN

Azərbaycan bir olacaq	6
Nə yaxşı ki	7
Vətən övladı	8
Ordubadda qədimdir bu adət	10
Xəzər dəniz.....	11
Azərbaycan əsgəri	12
Ordubad oğlu	13
Vətən həsrətim mənim.....	14
Ordubaddır incisi gözəl Azərbaycanın.....	15
Naxçıvan	16
Gəmiqaya	18
Bir millətlik iki dövlət.....	19
Ordubad mənzərəsi.....	20
Azərbaycan qanımsan.....	25
Vətən.....	26

HƏSRƏT DƏ BİR VÜSALDIR

Bayatılar	28
Hafizə	29
Əridib getdin	29
Sən saldın	30
Sev məni	31
Gəlməsin	32
Gedir	33
Sənə danışsın	33
Bilə bilməzsən	34
Peşmanam	35
Unudammıram	36
Vurğunluq	37

Bilmirəm	38
Məhəbbət adlanıb	39
Annəyə oxşar bacılar	40
A bəy, toyun mübarək	41
Duya bilmədin	42
Dünya boydadır.....	43
Sənə çatdırammıram.....	44
Bilirəm ki, gəncliyim, gedəcəksən əlimdən	46

XATİRƏLƏR QUCAĞINDA

Sibir gecələri.....	50
Ağla, ürəyim	51
Kilitdə növbə	52
Mitinqdə çıxış	53
Gündəlikdən səhifələr	54
Səhər duranda	55
Giley	57
Kədərli giley	57
Ana	59
Yağış	60
Boş qəbirlər	61
Toy	63
Müharibə.....	64
Ürək sancır öz sözündən	65
Yanvar şəhidləri	66
Bağça müəllimim	68
Əlifbadır	69

GECİKMİŞ DİMLƏR VƏ YA ETİRAFLARIM

Yalandır.....	71
Həmən dünyadır	71
Şikayət	72
Mənim milisim	73
Gec olacaq.....	74

Torpaq deyə-deyə	75
Qaçqınlıq nə deməkdir	76
Bizik günahkar	78
Deyəsən, deyəsən unudacağım	79
Atama	80
Dərdlilər	81
Ad günümə hesabat	83
Mən əsgərəm	84
Qonşular	85
Ulu rəhbər	86
Mənim müstəqilliyim, dövlət müstəqilliyim	87
İnsan	88
Yeni Azərbaycan Partiyası-Heydərım	89
Təkbətək qalmışam	90
Ya acısan, ya da ki şirin	91
Xocalılar, xocalılar, soyqırımlar	93
Çaşıb qalmışam	97
Xiyabandır andımız	98

ƏSRDƏN ƏSRƏ VƏ YA...

Əsrdən əsrə	101
Milisdə aşkar demokratiya	102
Cibləri boş pulsuz adam	103
Veteranam	105
Egoist adam	106
Əvvəl yoldaş, indi də cənab olmuşuq	107
Mənim əsgər oğlum	108
Dövri mətbuatda	109
Tarix muzeyi	110
Dövlət gömrükçüləri	112
Dövlətin dayaqları, sönməyən ulduzları	113
Təzə ilin mübarək	114
Azadlıq carçısı	115
Qış	116

Filialın direktoru: *Rafiq Oday*

Baş redaktor: *Elvira Həsənli*

Direktor müavini: *Könül Gülməmməd qızı*

Operator: *Elvira*

Korrektor: *Mərcan Sabirqızı*

Dizayner: *Natiq İsmayıloğlu*

Ünvan: Sumqayıt şəhəri, 6-cı məhəllə, ev 2.

Tel.: (8-164) 5-02-28, (8-50) 322-10-58, 382-19-34

Yığılmağa verilib: 05.09.2005. Çapa imzalanıb: 01.10.2005

Kağız formatı: 60x84 1/16 Tiraj: 500. Qiyməti müqavilə ilə.

Kitab "Nurlan" nəşriyyat-poliqrafiya müəssisəsində hazır diapozitivlərdən çap olunmuşdur.

Müəssisənin direktoru: N.B.Məmmədli

Tel: 8-50-311-41-89; 97-16-32

Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev,
8-ci döngə, ev 4.

